

داستان کوتاه اکرم (عثمان) قحط سالی!

سال بسیار سختی فرا رسیده بود. قحط چوب و ذغال، قحط میوه و دانه، قحط تیل و تنباکو، قحط نان و آب، قحط عقل و هوش، قحط امن و آسایش، قحط وفا و صفا، قحط رحم و مروت، قحط مردی و مردمداری و بالاخره قحط عدل و داد پدید میگرد.

یک ملک آباد یکپارچه را امیران و امیرزاده کان پارچه پارچه کرده بودند و مانند ملک طلق و میراثی نه فقط به نام نوه ها و نیبیه های شان نیز قباله کرده بودند. در پشت هر پشته پادشاهی و در پشت هر سنگ رهزنی کمین کرده بود ما دران، صوبه کرو و عروسان، سیاهپوش بودند. در کمترین خانه بی بود که کلیم عزا هموار نبود و در کمترین کلیه بی بود که کلیه نشینی، زانوی غم در بغل نداشت. در چنین ریز و احوالی، وضع «کاکه حیدر» سر خیل کاکه های «ده افغانان»، «بالاکوه» و «نواباد» غیر قابل قیاس با دیگران بود. مدت ها بود که از قاش پیشانی اش زهر زامیزد و لبهای او چق گرفته اش به خنده باز نمیشد. دیگر به «هرکاره» نمیرفت و در میدانهای پهلوانی ظاهر نمیشد. باقی در صفحه ۶

غوث (خیبری) - جرمني

په افغانی هویټ پانډې و اعليحضرت امامان الله خان غازی ټیټنگار

د تاریخ په اوږدو کې، د نړۍ زبر ځواکونو، هر چېرې ته او هر کله د خپلو ځانگړو موخو او سیاسي ناروا مقصدونو لپاره بې ساری کرغرن عملونه سرته رسولی چې د بشریت په ټنډه باندې یې د تکو تورو رټو او داغونو حیثیت لرلی دی. د تیر شوي پېر د زبر ځواکونو له جملې نه یو برتانیایه وه چې د پینځلیکونو په وینا لمر یې په امپراطورۍ کې نه و وپسېدې او د نړۍ او له نیمايي څخه زیات ته برخه کېنې یې پنکیلا کې منکلی بنڅې کړې وې خو همدغه زبرځواک د لمرې ځل لپاره د افغان ولس سره په جگړه کې را سملاست او دغه ډول ماتې بیا د افغانانو سره په جگړو کې دوه ځلې نور هم تکرار سوي. د افغان اتل ولس په وړاندې د لویې برتانويې درېیمه ماتې په ۱۹۱۹ میلادي کال کې وه چې پایله یې د افغانانو دپاره د افغانستان سیاسي خپلواکي او په نړۍ کې د یو سیال، سرلوري او ویاړلي آزاد او له افغاني غرور نه ډک هېواد منځ ته را تلل وو. پدغه ډول افغان ولس یو ځل بیا په تاریخ کې ددې حقیقت ثبوت وړ کړ چې نه یوازې د آسیا دوچې بلکې د ټولې نړۍ په ولسونو کې یو اتل او په ازادۍ مین سربښندونکی ولس پاتې ۴ مخ

چند پارچگی، یا نظم واحد دولتی؟

کشور عزیز ما افغانستان در امتداد رویدا د های مهم سیاسی-اجتماعی سده پیشین، بر مبنای تضاد های درونی و در تحست تاثیر کشمکشها میان ابر قدرت های آن دوران، بویژه در جریان جنگ سرد، درگیر منازعات گوناگون گردید و در پایان آن، برای یکدهه کامل در شرایط تسلط ارتجاع بدست فراموشی سپرده شد. پس از حادثه یازدهم ۱۱، سپتمبر ۲۰۰۱ در آیالات متحده امریکا، تغییرات بزرگی رخ داد و بار دیگر میهن مادر مرکز توجه جهانیان قرار گرفت. ولی برغم آن، مردم ما هنوز محکوم به فقر عظیم و کشور ما هنوز دستخوش بی امنیتیب ها و رقابت ها است.

حقایق کنونی بیانگر آن است که با وجود نیا زمندیهای شدید افغانستان و با وجود شرایط غم انگیز در افغانستان و با وجودیکه وضع در افغانستان در ابعاد مختلف بحرانی تر از کشورهای دیگر جهان است، توجه لازم در باز سازی کشور که اساس صلح و امنیت است صورت نمیگیرد.

دولت افغانستان توانایی آنرا ندارد، که بتواند پروژه های باز سازی و نو سازی کشور را طرح و تنظیم نماید و کمکهای وعده داده شده را به سرعت بکار اندازد. اعضاء حکومت بیش ازینکه در فکر باز سازی، نو سازی، امنیت، صلح و قانونیت در کشور باشند، در فکر این هستند که چگونه بتوانند قدرتهای شخصی و تنظیمی خود را مستحکم تر ساخته و جاودانه در قدرت بمانند و بالای مردم مظلوم و فقیر افغانستان به زور اسلحه و خشونت آمیز حکمروایی نمایند.

نا توانی دیگر حکومت این است که نتواند بسته در جریان این یک سال، اعتماد کار شناسان، تکنو کتران، اهل سیاست و اندیشه افغان را بر مبنای اساسات، قانونی، مصونیت امنیتی و کاری حاصل نموده و آنان را به همکار ی جلب نماید. واضح است که باز سازی و نو سازی کشور در ابعاد مختلف بدون متخصصان، کار شناسان، کار درهای فنی و تخنیکي افغان طوری شاید و بسا ید صورت گرفته نمیتواند و نظام دموکراسی بدون عناصر، شخصیتها و احزاب دموکرات و با تجربه عملی شده نمیتواند.

ارقام و حقایق نشاندهنده آنست که شرایط و وضعیت داخلی در جهت تضعیف دولت مرکزی و به سود تفنگ داران محلی انکشاف مینماید. آقای کرزی توسط نیرو های ضد دیموکراسی تفنگ سالاران و خشونت گرا محاصره گردیده و نظم و واحد دولتی به سوی چند پارچگی انکشاف مینماید. نظم و قانون دولتی انکشاف و استحکام نمییابد. امنیت کشور به سوی بی امنیتی جریان مینماید. امنیت راه های مواصلاتی بصورت مطمئن تامین نیست. عواید دولتی به درستی و امانت داری باقی در صفحه ۲

په سوېډن کې د افغانانو د علمي او فرهنگي مرکز د نظر ټکي د افغانستان دروانو حالاتو په هکله:

د ملي موخه هغه وخت منځ ته را تلای شي چې: داسې یو پراخ بنسټه ملي-سیاسي ځواک یې تر شا ودرېږي چې د افغانانو اکثریت خلک ور څخه ملا تر وکړي، ملي کټي له هر ډول شخصي-کروبي، قومي، سمټي او نورو کټو څخه لورې وکني.

د نړۍ والو ځواکو نو د مرستو څخه په خاصه هونبیاړی د ټولو افغاني وطنپرستو روښانفکر و عناصرو په کډون د هیواد د بیا رغونې په پروسه کې لارمه کټه او فعاله ونډه واخلي.

د دې لپاره چې نوي اساسي قانون د افغانانو لپاره د منلو وړ وکړي ضروري برېښي چې د اساسي قانون مسوده شپږ میاشتې مخکې تر انفاذ د عامه نظر غوښتنې لپاره خپره شي.

د اتلونکي لویه جرگه نه باید د مخکنۍ بهرنۍ لوبې جرگې په څېر وي، بلکې ټولو افغانانو ته په ډیموکراتیک شکل اجازه ورکول شي چې خپل استازي په خپله خوښه لوبې جرگې ته وټاکي.

که چېرې واقعاً تاسو ښاغلی د ولس مشر (کرزی) غورای چې په افغانستان کې یواځې قانون واک ولري، توپک او سلاح خپل ځای و قلم ته پرېږدي، د ښځو حقوقو ته درناوی وشي او په نهایت کې ټول مدني او ډیموکراتیک ارزښتونه تر پښتو لاندې نه شي ضرور ده چې توپک سالاري ختمه او کار و اهل د کار ته وسپارل شي.

په اروپا او خاصاً د سوېډن د مالمو په ښار کې افغاني روښانفکران چې په هیواد کې د یو متمدني، د موکراتیکې افغاني ټولني د بیا رغیدو دقپاره د هیواد ټولو د موکراتیکو، وطنپرستو او روښانفکره ځواکو نو ته، چې پر هغوي د سازنده نقش پوره باور شته، بلنه ورکوي چې: ټولې تېرې نا خوالې شاته وغورځوي او په بین الافغاني تفاهم، اسلامي ورور ولسی یو ډبل سره د یووالي لاسونه ورکړي او خپل وېجاړ هیواد د تل لپاره آباد او په نړیواله کچه د یوه پر مختلې هیواد په توګه یې و نړیوالو ته ور پېژني.

سوېډن یو د هغو هیوادو څخه دی کوم چې د ډېرې اوږدې مودې راهیسې یې د افغانستان د خلکو سره د روغتیايي، ښوونې او روزنې او همدا ډول په اوسنیو شرایطو کې د بیا جوړونې په بهیر کې فعاله ونډه اخیستې او اخلي یې.

موږ مهاجر افغانان تر بل هر هیواد په سوېډن کې ځان مسنون، آرام او خوښ احساسوو، سوېډن یواځنی هیواد دی چې په ښوونځیو کې زده کوونکو ته د مورنۍ ژبې د لیک او لوست شرایط برابر کړي دي، ولې په ډېرې خواشینۍ سره نه افغانستان او نه سوېډن د خپل منځي ښوونې سیاسي اړیکو په لرلو سره بیا هم د دیپلوماتیکې نمایندګۍ یو ډبل په هیوادونو کې نه لري. غوښتنه کېږي چې:

د دواړو هیوادو تر منځ سیاسي نمایندګۍ پرانیستل شي.

ومن الله توفیق.

دلوي خدای (ج) په نامه!

ښاغلي حامد کرزی د افغانستان ولس مشر! د بهرنۍ تیري، لاسوهنو او سیاسي قدرت ته در سیدو لپاره دوسله والو ډلو تر منځ په افغانستان کې څه د پاسه دوویشو کلونو جګړو څخه را وروسته چې افغانانو ته پکښې ستر ځاني، مادي او معنوي تاوانونه ور اوښتي او هیواد یې په کنډ والو بدل کړی دی.

د طالبانو درژیم د رنګیدو وروسته د نړیوالو هیله په افغانستان کې د یو پراخ بنسټي، باثباته او سوله ایز دولت را منځه کیدل وو او په دې توګه یې د کابل د ښار څخه دوسله والو ځواکو نو ننو تل منع کړل. خو متاسفانه داسې ونه شول!

دین د کنفرانس پریکړې که څه هم د کیفیت او ترکیب له مخې نیمګړې وې، خو ولې په هیواد کې د یوې منځ مهالې ادارې منځ ته را تلل ستاسو (حامد کرزی) په مشرۍ د یوه ښه اقدام په توګه د ستا یو وړ دي.

د نوي ادارې په مشرۍ په ملي او نړیواله کچه د حاکمیت د ټینګولو، د کابل په ښار کې د (آساف) د امنیتي ځواکو نو ځای پر ځای کول، د توکیو په کنفرانس کې فعاله ونډه، د بېرنۍ لوبې جرګې جوړول، نوي انتقالی دولت، د مهاجرینو بیر ته ستنیدل هیواد ته، د ستانه شوو هیوادوالو د پاره د مرستو پراختیا... او داسې نور چې په هیواد کې د سولې، ثبات او امنیت په ټینګولو کې رول لوبوي، دیا ډولو وړ دي.

په خواشینۍ سره باید ووايو چې پدغه موده کې ډیر هغه څه چې د هیوادوالو هیله وه په جدیت سره تر سره نه شول. تر اوسه لاهم سوله او ثبات د خطر سره مخامخ دي، جنګ سالاران په خپل قوت پاتې دي، د مخدره موادو تولید او قاچاق مخنیوی په بشپړه توګه نه دی شوی، تر اوسه هم د بن د کنفرانس د پریکړو په هکله مقاومت نه شته او د مرکزي حکومت د پروګرامونو څخه سرغړونې کېږي، د ملي اردو جوړول یوازې په خبرو کې پاتې شوی او کار د رې سیاست اصلا مطرح نه دی. او داسې نور.

په داسې حال کې چې دا دندې د منځ مهالې ادارې او انتقالی حکومت له توان څخه بهر خبره نه وه، خو په ډیرو ښکاره د لاسو د هغه د اجراء کولو څخه وروسته پاتې شوه.

د ټولو نا خوالو او مقامونو سره، سره د تاریخ په دغه حساسه شېبه کې ډېر مناسب فرصت په لاس راغلی دی چې په هیواد کې سوله ټینګه شي، د دموکراسۍ او د بشر حقوقو ته درناوی پر اوسولو د خلکو په خپله خوښه انتخابي حکومت استقرار او استحکام ومومي، هیواد بیا جوړ او د سیالو هیوادو په قطار کې ودرېږي.

چند پارچگی، یا ...

جمع آوری و مصرف نمی شود. بسیاری از ادارات دولتي در داخل و خارج عواید دولتي را بدون مجوز بودجوي به مصرف می رسانند. در حالیکه هرگونه عواید و مصارف دولتي باید در داخل بودجه دولتي از طریق بودجه دولتي صورت بگیرد. با وجود آن امید و آريها و زمينه های برای ارایه اندیشه، نظرو عمل سياسي برای بیرون رفت ازین وضع نیز پدید گردیده است.

اکنون زمان آن فرا رسیده است تا با نتیجه گیریهای واقعینا نه از گذشته، آناتیکه در راه رهایی مردم از قید و بند و اسارت سیاسی و ملی، اجتماعی و اقتصادي دي اندیشیده و مبارزه کرده اند، در اوضاع و احوال کنونی نیز در قضا ر سایر نیروهای تحول طلب و آزادیخواه در داخل و خارج کشور به فعالیت همگون، علني و مسالمت آمیز بپردازند.

نیروهای پر شمار روشنفکران کشور که غالباً در کشورهای گوناگون جهان پراکنده شده اند، میتوانند که درتفا هم و همسویی با نیروهای ترقیخواه داخلی مبارزه سیاسی پرتوان را در جهت تعیین دموکراسی و تأمین عدالت اجتماعی در افغانستان سازمان بخشند. ازین جاست که ضرورت تفاهم و انسجام بمشابه کانونی برای سازماندهی تلاشهای روشنفکران و عناصر ترقیخواه و عدالت پسند بوجود میاید. اداره.

نوي هيله Nawey Hilla

د امتیاز خاوند:

په سوېډن کې د «نوي هيله» خپرونه د لیکونکي ډلي تر نظر لاندې د امتیاز خاوند: په سوېډن کې د افغانانو علمي او فرهنگي مرکز. مسئول مدير: حبيب الله «غمخور».

پته: Ghamkhor Habibullah

Snödroppgatan 7

215 27 Malmö

SWEDEN

تليفون: Tel&Fax: 0046-40-219 87 9

موبایل: Mobil: 0046-736511569

E-mail: nawey_hilla@hotmail.com

Internet Online Address:

www.hewad.com/naweyhilla

ليکوال « پوهنوال باوري دکابل پوهنتون دلرغون پوهني خانگي پخوانی استاد .

د باميان پودا مجسمو پخوانی، اوسنی اور اټلونگي حال

هغه وخت چې دکوشاني شاهانو سترامپراتور کنشکا احتمالا (۱۲۰ میلادي) دبودايي مذهب لاره خپله کړه ، په پخواني افغانستان کې دنوي مدنيت د زيريدو او ودې زمينه برابره سوېده . دا نوي مدنيت چې په تاريخ کې د گريکو - بوديک په نام يادېږي ، د لرغوني افغانستان دنوښتگرو اوسيدونکو په فکري او عملي ظرافت دپخواني يونان څخه راغلی مذهبي آرامتيا ، داسې پيوند او واخېنل چې نه يوازې نوي مدنيت يې منځ په راوست بلکې د نړۍ د هنري شهکارونو داسې مکتب يې پرانستې چې دنړۍ په تاريخ کې يې ساری ونه ليدل سو . د گريک - بوديک مکتب ريښې په همدې افغانستان کې شنې شوې ، وده يې وکړه او بيا يې پر نورو گاونډيو هېوادونو گټور اثر وښودل . دننگرهار هډه چې پخوا « هيلو » بلل کېده اوسنی پېښور چې « پوره شاپورا » ياديدی اوسنی کابل چې « کوبها » يې ورته ويل دا ټول د همدې مکتب هري مزونه او د پايښت سيمې وې ، چې له همدې ياد سوو ځايونو څخه د همدې هنري مکتب ارزښمن آثار اوبيلگي د لرغونپوهانو له خوا کشف او پېژندل سوېدي . خو په دی لړ کې باميان ځانگړی موقف لري ، يوشمير پوهانو د باميانو له پاره د بودايي نړۍ مقدس حرم نوم هم کارولی دی ، چې په څرگنده توگه ددوو سترو مجسمو ارزښت بر ملا کوي . په باميانو کې دوي ستري مجسمې چې يوه د حصال او بله ده د شامه په نوم ياديدل د نړۍ هغه هنري ميراث دی وو چې ملکيت يې يوازې په افغانستان پورې اړه نه لرل ، بلکې د ټولې نړۍ له پاره ميراث او د ښکلو هنرونو د نړيوال وياړ په توگه پېژندل سوئ او منل سوئ وي . د باميانو لويه مجسمه حصال چې د سرخ بت په نوم هم ياديدل ددريزيمې ميلادي پېړۍ په دوهمه نيمايي کې د ۵۵ متره لوړوالې جوړه سوېده ، ډ جوړيدو وچارو يې لږ تر لږه ۲۵ يا ۳۰ کاله وخت اخيستې دی . ويل کيږي چې ورځنی چارې يې د زيات شمېر کورني او بهرني هنرمندانو ، معمارانو ، مذهبي پوهانو او عبادي کارگرانو په وسيله پر مخ بيول کيږي . هغه وخت چې د مجسمې د جوړيدو پلان تصويب سوئ ، د پوهانو له نظره لومړۍ د غره هغه برخه چې مجسمه بايد پکښې جوړه سي ، تراشل سوې او صيقل سوېده ، وروسته د صيقل سوي برخې د ننه د يوه تاق د جوړيدو کار عملي سوې ، په داسې توگه چې د تاق په دننه کې د غره نارمته برخه د يوه لوي څلي په توگه پاته سوېده . کله چې تاق تکميل سوې بيانو د مجسمې د جوړيدو کار د هند سي اشکالو په تقسيم سره د پورتنۍ برخې څخه مخ پر کښته د

يوه اسکلپټ د جوړېدو هڅه سوېده . په تفاق کې دننه ډيرين اسکلپټ ته د څېرې اوشکل د ورکولو او يا جوړولو کار د لرغونپوهانو له نظره د مجسمې د جوړيدو ستونزمنه برخه وه . د قيافي او څيرې په جوړيدو کې د محلي شنو مواد و لکه رسی ، گچ ، سرين ، بيلا بيل طبيعي رنگونه ، مصنوعي طلايي رنگ او نورو څخه گټه اخستل سوېده . دوهمه لويه مجسمه چې د شامامي په نوم ياده سوې او د سيمې خلگو په دځينگ بت په نوم هم يادول ، د ميلادي څلورمې پېړۍ په لومړۍ نيمايي کې د ۳۵ مترو په لوړوالي جوړه سوې وه . د شامامي بت چې ښځينه څيره يې درلودل د زياتو ليدونکو په اند د ښځې مجسمه وه په داسې حال کې چې هغه هم د بودا په نوم جوړه سوېده . ددواړو مجسمو شته والی دايقيني کړه چې باميان د يوه بودايي مقدس حرم په توگه نړۍ وال ومنی . د مجسمو د جوړېدو له هماغه پېره بيا تر وروستني دمه چې وران سول هر کال به په زرگونو سيلانيان ، زايرينو او د بودايي مذهب پيروان ، باميان ته تلل او د دي مجسمو د ليدلو څخه به يې خوښ اخيستې . اوبو شمير نورو به د خپل يون په اړه ليکنې کولې چې ددې بتانو يا مجسمو سر ليک به يې په يونليکونو کې لوي فصل او باب جوړيدی ، تر ټولو پخوانی يون ليک د فاهيانو Phahyan څخه راپاته دی چې دمجسمو د جوړيدو سره جوخت يې ددريزيمې ميلادي پېړۍ په وروستۍ کالونو کې باميانو ته سفر کړی او د ۵۵ متري مجسمې په اړه يې په زړه پورې مطالب ليکلي دي . له هغه وروسته چنایي نامتو زايرهونتنسنگ HiunTusahing په ۶۰۰ شپږ سوه ميلادي کال باميان ته راغلی او په زيات تفصيل يې ددې دوو لويو مجسمو په اړه مطالب وليکل . په ۷۲۷ ميلادي کال کوريايي زاير چاي هاو Chai-Haw باميان ته راغی او دې زاير داهم ليکلي چې لا تر هغه وخته د بودايي مذهب دوي طريقي ماهيانا او هينايانا ددواړو پيروان په باميان کې اوسيدل . په داسې حال کې وه چې دافغانستان په سهيل او لويديځو سيمو کې د اعرابو ځواکونو او د محلي او سيمه ايزو واکمنانو تر منځ پر له پسې جگړو دوام درلود . کله چې افغانستان داعراب په وسيله لومړی نظامي ښکيل اوبياتر عقيدتي حاکميت لاندې راغی ، بيا د باميانو د سترو مجسمو په اړه زيات معلومات نه ليدل کيږي ، يوازې يو شمېر مورخينو او جغرافيا ليکونکو لکه جريزي طبري ، ابن ياقوت او يو شمېر نورو په آثارو کې د مجسمو لنډه يادونه سوېده . هغه وخت چې چنگيزي لښکر باميان ته ورسيدل ورسره سم د لښکريانو له خوا د مجسمو د

ورانيدو په نيت پر مجسمو د غشو او ليندۍ باران جوړ سو . له دي خاطرې وروسته ، هغه وخت چې د هند مغولي اورنگ زيب باميانو ته ورسيدی نو يې دا مجسمې په توپ وويشتلي . ويل کيږي چې د عبدالرحمان خان په دوره کې هم څه ناڅه زيان دې سترو مجسمو ته اوښتی دی . د ورستي لوی زيان خبر هغه وخت خپور شو چې فرانسوي ژورنالست په ۱۹۹۶ ميلادي کال باميان ته سفر کړی وو . نوموړی ليکي چې ددې مجسمو زياتې برخې دکلاشنکوف د مرميوه ويشتلو سوري سوري شوي اوبو زيات شمېر رساميو او نقاشيو ته زيان اوښتی دی . د بودايي سترو مجسمو له پاره د ستر مصيبت څپې هغه وخت راپورته شوې چې د طالبانو له خوا د ۲۰۰۱ ميلادي کال د فبروري د مياشتې په ۲۶ نېټه په افغانستان کې د ټولو مجسمو د ماتيدلو فرمان واورول شو . ددې سره سره چې د هېواد ټولو اوسيدونکو ، په بهر کې مثبت افغانانو اودټولې نړۍ بيلابيلوټولنوواسازمانوله خوا ددې پرېکړې غندنه وشول او د پرېکړې د مخنيوي غوښتنه وشول ، خو له بده مرغه د مارچ په درېمه نېټه نړۍ والو د تلويزيونونو پر مخ د هغه سره يو ځای چې ويل يې « الله اکبر ، او ماشالله » ترڅنگ د د بودا د ستري مجسمې په دننه کې د چاودېدونکو مواد هغه سره لمبه وليده چې ۵۵ متره ستره مجسمه يې وچوله . د کلونو کلونو زيار په نتيجه کې جوړه شوې ستري مجسمې او د سل گونو يعنې « ۱۵۰۰ » کاله تاريخي هنري او فرهنگي نړۍ وال ميراث د څو گړيو په موده کې دافغانستان او بشري تمدن دښمنانو له خوا وران او ويجاړ شول . اوس د مجسمو د بيا جوړېدو په اړه هڅې پيل شوي او د بيلابيلو نړۍ والو فرهنگي موسسو او سازمانونو له خوا يې د جوړېدو له پاره د مرستې وعدې ورکول شوي دي . سويسی لرغونپوه پاول بوخر Paul Bucher د جاپان بودايي ميراث په نوم ټولنه ، يونسکو د يونان اوقبرس هېوادونو او يوزيات شمېر نورو سازمانو له خوا د مرستې کار پيل شوی او د علمي چارو له پاره يې هم په باميان کې د بياجوړېدو عمليات پيل شوي دي . اوس داپوښتنې راپيدا کيږي چې ددې وړانو شوو مجسمو بيا جوړېدل څومره ارزښتمن کار دی ؟ په څه ډول بايدد بيا جوړېدو پلان عملي شي ؟ د بيا جوړېدو گټې يې څه دي ؟ او په دې ترتيب نورې پوښتنې . په يوه لنډه جمله کې ويل کيدای شي چې ددې سترو مجسمو بيا جوړېدل په علمي لحاظ هيڅ ډول ارزښت نه لري .

په افغانی هی پټ پانکې ...

دئ او داهغه یوازینی لامل دئ چې افغانانو د نړۍ او په ځانگړي ډول د آسیا په تاریخ کې له ویاړلو ډک ځای لاس ته راوړی دی.

د نړۍ د هغه وخت زبر ځواک په وړاندې، د افغانستان دخپلواکۍ دجگړې دپیل کولو همت او جرأت زلمی پاچا اعلیحضرت امان الله خان غازي وکړ. په داسې حال کې چې د یوه وړوکی اسیایي هېواد مشر پیژندل کیده. د پام وړ خبره داده چې دافغان پاچا له خوا دهبوداد خپلواکۍ د پاره جگړه په داسې وخت او زمان کې پیل شوه چې پراخ او لسوی هندوستان باندې د برتانیې دوک چلولو څخه څه د پاسه سل کاله تېر سوي وو او د هند پنځه سوه میلیوني ولس د غلامۍ د جغ لاندې وو. بلشویکانو (ورسره کمونستانو) د منځنی آسیا په مسلمانو او غیر مسلمانانو هېوادونو کې حکم چلاوه او د مسلمانانو جوماتونه یې په کلیساگانو اوبیا په نڅاڅایونو او شرايخانو بدل کړي وو.

اعلیحضرت امان الله غازي خپل گران افغانستان د نړۍ د خپلواکو هېوادونو په کتار کې ودرولو او د افغان ولس د تنگ او غیرت شمله یې هسکه کړه لیکن برتانیې له نوموړي پاچا او افغان آزادی غوښتونکي ولس څخه د غچ اخیستلو په هوډ غازي امان الله خان د شیطاني توطیې او دسیسې له مخې له واکه گوښه کړ او د هغوی په ځای یې یو پیژندل شوي لاره وهونکی او غل (حبیب الله کلکاني) چې په خټه تاجک وو پاچاهی ته ورساوه او په دې ډول د انگرېزانو د پلان له مخې د نهو میاشتو لسیاره د پښتنو د واکمنۍ د لړۍ په شلولو د یوه غیر پښتون واکمني رامنځ ته کړی شوه خو حقیقت دا وو چې تاجک روښان فکرو او وطنپالو تر پایه پورې نوموړی لاره وهونکی تایید نه کړ بلکې مخالفت یې ورسره څرگند کړ او د هغه د نسکورولو په فکر کې وو آن چې دهغه په پاچاهی شرمېدل.

دافغانستان د ترقۍ او ولسواکۍ غوښتونکي روڼ اندي او پوه پاچا اعلیحضرت امان الله خان ځای پیرنگیانو هغه نا لوستي او بدنام لاره وهونکي ته ورکړی وو چې د افغانانو تاریخ یې ساری نه شو بنودلای لیکن ډېر ژر له خپل هغه انتخاب نه پښېمانه سول او د لویې تېروتنې احساس یې وکړ.

افغان ولس د انگرېزانو د هغه شرارت څخه کرکه ښکاره کړه او د غله سقاو زوی د لېبري کولو د پاره یې اتحاد وکړ او ډېر ژر یې نوموړی له واکمنۍ څخه لېرې کړ.

څنگه چې اعلیحضرت امان الله غازي د افغانستان په پېښلیک کې نوی طلايې څپرکې وړ زیات کړیدئ ځکه خو پکاردي چې د افغان نوی توك که هغه دنړۍ په هر گوټ کې میشته دي دخپل ملي مشراو روڼ اندي پاچا د اوچت شخصیت په هکله معلومات ولري او د هغوی مینه په زړه کې وساتي.

د لاندو څو کرښو آري لامل او موخه همدا ده چې په افغاني هويت باندې د نوموړي پاچا د پیننگار او د خپل ولس سره دهغوی د زړه د

مینې او اخلاص یو لنډ انځور وړاندې کړو. دا اروپایي هېواد (جرمني) ته د هغوی د سفر یوه ښکلې خاطر ده چې دنا ویشلي هندوستان یو لیکوال مفتي زبیر صدیقی لکنهوي په اثر (د افغان پاچا امیر امان الله خان سفرونه) کې ذکر شویده. دغه سفرونه په ۱۹۲۸میلادي او ۱۳۰۶ لمریز کې شوي وو.

اعلیحضرت امان الله خان غازي د دسمبر په میاشت کې جرمني ته ورسېد او په رسمي هستوگنځي کې چې دحکومت له خواورته ټول شوی وو هستوگن شو. تشریفاتې نارونه ټول دجرمنیانو له خوا سرته رسېدل. یوه ورځ الماني میلمه پال اعلیحضرت ته عرض وکړ چې درې ورځې کيږي یوه الماني کورنۍ چې یوه مور، یوه لور او یو وروکی ماشوم هلك دی دلته راځي اوستاسو د لیدلو هیله ښکاره کوي لیکن د وخت د تنگسیا له امله بېرته ځي....

اعلیحضرت ددې خبرې په اوږدلو خفگان ښکاره کړ او بیا یې بیله څنډه هدایت وکړ چې نوموړې کورنۍ ته اجازه ورکړي چې د هغوی سره وويني.

څو شېبې وروسته هغه کورنۍ د لیدلو خونې ته را ننوتل او پاچا ورسره د لاس روغېر وکړ او د کیناستلو اجازه یې ورکړه... د کورنۍ سپین سري مور خپله لور اوخپل نمسۍ داسې معرفي کړه:

دغه مي لور او ددې وړوکی هلك مور ده.... دې لور مې د یوه افغان سره واده کړی چې افغان زلمي په جرمني کې زده کړه کوله او له زده کړې وروسته بېرته خپل هېواد افغانستان ته ولاړ چې زما لور هم ورسره ولاړه او دغه هلك یې هلته په افغانستان کې وزېږېد خو له بده شامته مې زوم د ناروغۍ له امله وفات او لور مې د زوی سره ایکی یوازې پاتې شوه ځکه خو مور دواړه لور او زوی جرمني ته راوستل چې لږ تر لږه هلك لږ زده کړه وکړي. زما خپل میره مړشوی دئ او زه هم تقاعد شوي يم او اقتصادي وضع مې هم خرابه ده. لور مې لا کار نه دئ موندلئ. مور او زوی لگښت ته اړتیا لري نو که ستاسو حضور زما دکونډې لور او د دوی د زوی سره څه مرسته لازمه بولی مهرباني به موي.

پاچا امیر امان الله خان غازي د سپین سري الماني خبرې په ډېره مینه اووړیدې او په موسکا یې د هغوی نمسۍ په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړ بیا یې په همغه موسکا وویل: زه به همدا نن په برلین کې افغاني سفارت ته لیکلې لار ښودنه وکړم چې د وفات شوي افغان کونډې او ددغه وړوکی هلك سره هره میاشت مرسته وکړي لیکن په یوه شرط چې تا سو باید را سره وعده وکړی....

هو! تا سو باید دغه وعده وسپاری چې دغه کوچنی ښه وپوهوی او په بیا بیا ویلو سره ور ته دغه حقیقت په ذهن کې کېښوی چې دئ یو افغان او مسلمان دئ نه یو المانی... تا سو ته په کار دي چې دئ د افغان په نوم او دافغاني هويت په درلودلو سره وروزی.... ده ته باید دغه خبره تل ورپاڼه کړی چې د افغاني

تومني څخه پیدا او په افغانستان کې زیږېدلئ دئ یانې داچې پلارنۍ خاوره یې افغانستان ده او دئ یو سوچه افغان دئ نه یو جرمنی... په دې وخت کې د هلك مور چې په سترگو کې یې اوبښکې را پیدا شوې وې ځکه چې فارسي ژبه یې زده کړې وه اود افغان پاچا اعلیحضرت امان الله خان غازي په خبرو پوهه شوي وه نو اعلیحضرت ته یې ډاډ ورکړ چې د هغوی په لار ښودنه به عمل کوي او په صداقت سره به خپل زوی د هغه د افغاني هويت له حقیقت څخه خبروي او په روزنه کې به یې تل دغه ټکي په یاد ساتي. په دې ډول افغان پاچا د یو افغان زوي پرې نه ښود چې افغاني هويت بدل شي. پای.

لیکونه او شعرونه

زموږ د هیواد د ځوان شاعر بیکسیار صاحب لیک او ښکلې شعر مو تر لاسه کړ.

بیکسیار صاحب په خپل لیک کېښي یوه سلسله پر ځای ښوکی کړي یو او هم یې وړاندیزونه لیکلي وه. موږ دده له دغې توجه او علاقې څخه زیا ته مننه کوو او هیله مند یو چې همیشه خپل نظریات او پر ځای مشورې موږ ته راولېږي. د ښاغلي بیکسیار صاحب شعر به په کلونو او رمزونو پاڼه کې ولولئ.

نامه یې از طرف خواهرگرامی لطیفه جان «سخي» دریافت نمودیم. اینکه نشر اشعار وی باعث خوشنودی فراوان او گردیده برای ما جای نهایت مسیرت است. ما به این باوریم که نشریه نوی هیله بتوانند مانند لطیفه جان برای همه جوانان زمینیه رشد و انکشاف فکری را مساعد سازد. ما موفقیت های بیشتتری را برای شان آرزو میکنیم، اینک چندسطراز نامه او و اشعار فرستا ده ان به نشر میسپاریم.

نامه... شنیدم که دو قطعه از اشعارم را به نشر رسانیده اید. نمیدانم به چه کلام از شما اظهار ممنونیت نمایم،؟؟؟ چرا که قلمم از تحریر حسن نیت شما عاجز میماند. حالا یکی از خوابهایم به حقیقت پیوست، قبلا همیشه فکر میکردم که هرگز چانس اظهار نمودن احساسات خود را ندارم ویرده یاس به قلمم سایه افکنده اما این شما بودید که به افکارم روشنی بخشیدید.

شعر لطیفه جان (سخي) را در صفحه "گلونه اورمزونه" میخوانید.

زما خلک

وهاب(سرتېر)

د شربت په نامه زار خوري زما خلک
چي قدم اخلي گوزار خوري زما خلک
د شاباش په نوم هم هر څوک چي راغلي
ترې په سر او په مخ وار خوري زما خلک

ناموس

عبدالملك (بېكسيار)

دوب په سوډا اوسې به اوس چېرې چې خوب وری وم له چاکاوه مې ستا تپوس چېرې چې خوب وری وم ور بخوچر کبانک خواته قبله پر پښو سپورمې راښکاره ستوري مې نه شمار تر پنځوس چېرې چې خوب وری وم وینې چې روان شمله، وطن، غیرت، پښتو یادیدل خاورین پتی بې نوم، ناموس چېرې چې خوب وری وم هلته اشنا اشنا هوا د چا د پل د ښکالو زما په ژبه لیکه افسوس چېرې چې خوب وری وم اشنا لږ سمې کره دا ستا خبرې سمې ندي د مینانو په قاموس چېرې چې خوب وری وم د قام د درد د برې نورو په سینه وهلې بېكسيار هسي یو چاپروس چېرې چې خوب وری وم ۲۹/۳۱..

نوحه ژر شه!

ننگ، د نمارک

چا ویل چې کربلا کې اویا تنه شهیدان شول ماوې وگوره وطن ته میلونونه شهیدان شول هلته یو ظالم باچا وو هلته تنده وه گرمي وه خوزما په کور کې کوره هم جگره هم وچکالي ده د غمغو قیمتي ده د مرکونو ارزاني ده جوړ د وینو دریا بونه خو سیندونه شول د اکونه چینی جل وهلي ښکاري دودې ناسته کډایې ته * * * ټول وطن «حسین» «حسین» دی هر چنگیز «یزید» «یزید» دی د غضب اوري اورونه قتلوي د حسین ورونه یزیدان ورته نڅیري د آسمان زړه نه سر پرې د وحشت په توپانو کې د انسان بیرې دوی پرې نوحه! ژر شه جوړی واخله، د علم تخم ورکیري جوړ د وینو دریا بونه خو سیندونه شول د اکونه چینی جل وهلي ښکاري دودې ناسته کډایې ته

گلونه اورمزونه

ژوند

عبدالخالق (سایي)

ژوند یو سفر دی او بل څه نه دی کله پر ځمکه کله آسمان کې دا یو کاروان دی چې هسي درومي کله راتم شي او کله روان شي ژوند یو نظر دی د یار د سترگو چې پکې وینې مینې او وینې کله جامونه سره د شرابو کله لالونه د یار د شونډو ژوند یو گری ده هسي تېرې کله په غم کله خوښی کې دا جگېدل او ټیټېدل دي د هوسونو په دویناګی کې ژوند عبادت دی خپلې لیلا ته یا په کعبه یا په سجده کې یا په جامونو د میخانه کې چې هېر یې نه کړې سقي گل رنگه ژوند لوی نعمت دی چې رب درکړې «سایي» گوره چې بد یې نه کړې.

۲۰۰۲/۱۱/۸ ویانا

د هسین خړاغ

نصرالله (حافظ)

چې پس له مرکه مې بیا شمعی په مزار بلوې جانانه! اوس مې ولې زړه باندي انکار بلوې بې وفسا یاره! چې په مینه وفاداره نه شوې راته په سترگو ځله اور د انتظار بلوې زما د بخت توره جونکره شي روښانه څنگه؟ ته چې د مخ د پوه په کور کې د اغیار بلوې نن له سبا نه تر ماښامه په سینکار مشغوله خړاغ د حسن بیا د چا په افتخار بلوې ته چې په سرو منکولو سرې غوتی د کلو شکوې ولې دا سور اور په سرو کلو د کلزار بلوې بهر ته توره تروړمې ته او تیندک خورل دي څه؟ که په کور کې مشالونه تر سهار بلوې

خبرتیا، خبرتیا، خبرتیا!

د نوي هېلي درنو لوستونکو! ستاسو دوستان کولای شي چې د کابل د ښار په عمومي کتابخانه اود کابل پوهنتون په لويه کتابخانه کې دنوي هېلي جریدې مطالعه کړي. مور هېله مند یو چې و خپلو دوستانو ته په کابل کې دنوي هېلي د جریدې د لوستلو مشوره ورکړی. اداره.

د لوی خدای په نامه

بیرمحمد (کاروان)

شاعران یو په نغو یادوو خدای ښکلي گورو، په لیمو یادوو خدای خدای بلد کړو د توبو په ماتولو غم پر کوو له پیمانو یادوو خدای شیخ د کاپو په تسپو یادوي خدای مور د اونکو په تسپو یادوو خدای د ژوندون په گوتو برگې تسپې وایو هم په ورځو هم په شپو یادوو خدای یم هیرجن چې هیر مې نه شي راته وایه ستا له شونډو اونگو یادوو خدای ایاتونه دې په سترگو کې موسکي دي ستا له سترگو پښتنو یادوو خدای مور (کاروان) د لیونو آزادي غواړو په کړۍ د زولسو یادوو خدای پېښور ۱۹۹۳

شاعرانه شپه

لطیفه سخي

راوړه بله به د یوه کړو جوړه شپه شاعرانه کړو جام به ډک کړو له کوټرو تېر یادونه به تازه کړو دملنگ جان بابا دیوان به زیر زبر کړو تر سهاره په ژړا او په گیلو دا محفل به رنگینه کړو تسپې لمونځ ورکړه ملاته اوهرڅه واره بل خواته زه اوته به سره یو شو جوړه طریقه دصوفیانه کړو د عشق حرم ته به سلام کړو او مقام ته به اقدام کړو نوم د لیلا او مجنون به یو ځل بیا جاودانه کړو

طرح

لطیفه سخي

تو دستي و مين گل آه که

چی وقتی میرویم در دست آغوشت

طرح

من حباب دور شبایم که در سر آیم
مزن سنگ نگاهت بر من که
از هم میپاشم

خزل

عبدالملك (بېكسيار)

له دغه كلي پوروري ځمه د چا نظر راسره وړی ځمه د زلفو شپې مې په زړه اوري اشنا! دا چې زنگېرم ستړی، ستړی ځمه ورم پر اوږو د ارمانو جنازه په پټه خوله چې لکه مړی ځمه چا په مات نظر د خاورو غېر ته په زړه به چووی لکه زړی ځمه د (بېكسيار) سلام یارانو واخلي! سیلی د هجر په مخ کړی ځمه

هېله

وهاب (سرتېر)

خدایه د هیلو دا تبکی غوټی گلان پرې زمور د ښکمرغی په لاره ټول ملت روان پرې زمور دا د پردیو په لمسون ټوټې ټوټې خلك مې د وجود غړي د واحد افغانستان کړې زمور

قحط سالي

کوچه کي ها اول دور انداخته علت گوشه کير ي اش را جويا ميشد ند خو او کنا په آميز جواب ميداد کي دوغ را به خواب ديده و ريزش کرده است! او عادتاً در پاسخ به آدمهاي سفلو و مزاحم چنين جوابهاي مبهم، دو پهلو و بي سر و ته مي داد و اهل کذر، کمان ميگرداند که پهلوان هذيان ميکويد و فقر و بي روزگاري مغزش را خراب کرده است. اما پسانتر وقتي که بازم با سکوت و پاسخهاي کنگ و ناروشن او مقابل ميشدند، دل بالا، بي پروا و بي ترس به کوشش ميخواهاند:

«دکه حيدر، حيدر کُ شده، با لهايش خوکده (خوا بیده)، به ديوانه هاي قوشده! ميما نه» اما حيدر کو کوشش را به زعم خودش، پيش کله خر يا سين بخوا ند! و آهن سرد بکويد!

خانه اش در «بالا کوه» بود و هر صبح همين که چمشش به کوه مي افتاد با نگراني مي گفت: يا الله خير! کج تر از ديروز شده، نشه که چپه شوه و خلق خدا ره زير بکيره. غمش غم خودش نبود، غم خلق خدا بود. ميترسيد که اگر آن همه خروارها سنگ و خاک و سنگريزه ها بر سر خانه هاي مردم بغلند، چه محشر بر پا خواهد شد. از همه شکر فقر ان که فقط و فقط اين خودش بود که تمام خانه ها، ديوارها، کوه ها و کسوف هاي داخل و اطراف شهر را کژ و يگانه ليه ميديد و خطر افتادن شانرا نه حدس نميزد بلکه حس ميکرد. رهگذرها بي تفاوت و خونسرد از کنارش مي گذشتند و هيچ نشان نمي دادند که در اين ترس و بيم با او شريک هستند.

حيدر لا حول ميگفت، چشمانش را ميما ليد، با دقتي تمام در حالي که دست چپش دستارش را محکم ميگرفت، از کف کوچي ها تا بلندهاي با مهار خوب از نظر ميگذراند تا به يقين بداند که کيست که درست نمي بيند، او بار هکذر ها، ولي ميديد که حق به جانب خودش است. واقعا ديوارهاي پلاسيده و آماسيده، شکم کرده بودند و آبستن بلايي بي در مان به نظر مي آمدند. آن گاه اندوهناک و سوادايي سرش را ميچنباوند و ميگفت: ديه باطن کوچي کي ها کور شده است!

بالا حصار، مقر پادشاهان کابل، هر ماه پذيراي پادشاه تازه بي بود و هنوز عرق آن پادشاه خشک نميشد که تازه دم ديکري ميرسيد و با کور کردن يا سربريدن سلفش، خود بر اورنگ شاهي تکیه مي زد. همين طور در طول کم و بيش يکسال، چندين بار شاه شاه کردني اتفاق مي افتاد و خانه لانه کنه کاران يا بي گناهان زيادي بر باد ميرفت.

رعيت هم که با زار بکير و بيند و کشت و کشتار را کرم ميديد، به تقليد از شيخ وشهنه و مير و ملک از زمانه کج رفتار رنگ ميگرفت و تا ميتوانست دست به غارت و چپاول و مظلوم آزار مي آلود.

پهلوان تمام آنها را ميديد و از جا نمي چنبيد. سياه سرها و موسفيدان ميل با هزار ترس و لرز از کوه چه ميگذاشتند، چه در هر چند قدم، او با شي مزاحم آنها ميشد و بيچه و رداي شان را به بازي ميگرفت. روزي سياه سري آزار رسیده همين که چمش به

حيدر مي افتد، بيباک و بي پروا بر او چيق ميزند: کمشوه، موش مرده، رنگت ده گور! حيفاي بند و با زو و قد و بالا که خدا به تو داده، برو چادر بپوش، ما و تو، هر دو، بيوه و بي مرد استيم! بايد شوهر بکيريم تا کسي ناموس ها را نگاه کنه از مشا بهت نام کلانت بشرم- حيدر، حيدر کرار، شير خدا!

- تو کجا و شير خدا کجا، تو موش خدا استي، تره چنگ چنگ رسیده نامرد!

پهلوان تا بنا گوش سرخ ميشود و منقلب. ديگر آب از سر گذشته بود. اين بار نخست بود که عاجزه بي او را طعنه ميزد خوشش به جوش مي آيد و حيدر وار صدا ميزند: بي بي، راست گفتي، در سفتي! يا حيدر، حيدري ميکنه يا چادر مپوشه! همان دم راه آمده را بر ميگرد و سر چار سوق-- همان جا بي که چاقو کش ها، چرسي ها و بنکي هاي «ده افغانان» را بر مردم با ابرو مي بريند و با ج بروت مي ستانند، تگ تنها با همه مصاف ميدهد و شکم چند نفر را در چند دقيقه ميبرد. بعد از آن همين که ما بقي فرار ميکنند، با بانگ بسيار بلند و کشيده بي چندان که صدايش در «پايين کوه» و «بالا کوه» مي پيچيد، جار ميزند: او هوي مردم، او هوي مردم! از اي پس، باز خاستگر تان حيدر است- حيدر خان! شنيدين يا ني؟ از امروز ده دکان «عارف کله پز» در بار ميکنم و به عرض داد تان ميرسم. ريسمان حيدر و گردن کرد نکشا!

فرداي آن ز نهار هيبتناک، رختهاي معتبرش را که خاص روز هاي پلو خوري بود، مپوشد.

«لنکي پاچش» را با جغه بي رسا و شفقي يگانه و نيم کزي مي بيند و بعد از گرفتن دعا از ننه بيچه سفيدش، از «بالا کوه» راهي «پايين کوه» ميشود. چشمش به «آسمايي» و «شير دروازه» مي افتد، مي بيند که آنها استوار و راست ايستاده اند به ديوارهاي سالمند سر کوه نظر مي کند، آنها را نيز سر بلند مي يابد. ديوارهاي داخل کوچي را نيز افراشته و راست مي بيند. به مجردي که چشم کوچي کي ها به او مي افتد. با تواضع و ترس سلام ميکنند و خاضعانه مي گويند: حيدر خان، خوش آمدي، ما نده نيا شي!

پهلوان سنگين و لنکر دار جواب سلام ميدهد و حال و احوال يکا يکا را ميپرسد. وقتي که خبر جلوس حيدر خان به گوش رفيق قديمش، عارف کله پز معروف به کله خور ميرسد، از خوشحالي مي شکفت و مي گويد: اي و الله حيدر خان! به اي ميکن مردم، به اي ميکن پهلوان- عارف، کل صبح کله پزي را جارو آب پاشي مکنند و تختهاي ناروفته و روغن پر را چندان صافي ميزند که بل ميزنند. به شاگرد هايش هوشدار ميدهد: بچه ها، شمال! با آدب! امروز و هر روز ديکه اينجه ده پالوي خودم حيدر خان در بار دارن، به عرض و داد مردم ميرسن و حقه به حقدار ميرسانن.

حيدر خان بر تشکچه بي که عارف برايش پهن کرده بود، با تمکين و وقار بر دو کنده زانو مينشيد و اول بسم الله، جمعي از کاه هاي بانگ و ناموس منطقه هاي «ده افغانان»، «بالاي کوه» و «نوآباد» را بار ميدهد. براي پاسداري از عزت و آبرو و ملک

و مال مردم، هر کاکه را به وظيفه بي ميکارم. عارف کله پز ميگويد: تا يک حيدر خان تو هستي! با زاره به تو و خدا سپردم. چشم شناخت داري، اول گوش تمام دکا ندر هاي کرانفر وشه بمال و ترا زو هاي پا نکداره جمع کو. پس از او از نرخ و نوا خبر بکي و نمان که يگانه با و هوا باشه.

به زودي حکومت کاکه ها بر قرار ميشود و حيدر و دار دسته اش نام ميکشند. ديگر در کله پزي جاي پامانند نمي باشد حاکم جديد به خاطر بچه ترسانني، گوش و کليل کذر سابق را که دزدي طرار و کماشته زور آورها بود، براي چندين ساعت به درخت ميخ ميکنند و به قاضي، مفتي، مستوفي و دا روغه مقيم منطقه اش ميگويد که از اين پس در ولا يت او! هچکاره هستند و اگر کسي زبان به شکوه از آنها باز کرد، او به جان شان.

ديگر از ملا تا مصلي، از کاسب تا کاتب، از خرپول تا بي پول همه تا نام حيدر خان را ميشنيدند مثل بيد ميلر زيدند. چه او در ظرف چند روز بالهاي زاغي! و سوري! زور کوهي آن نواحي را کنده بود و ديگر احدي جرات نداشت که در مقابل او با لک بز ند يا پله بکيرد.

شام که ميشد به امر او دروازه هاي کذر قفل ميشدند و کاکه ها و پاسبا نهاي رضا کار در کوچي ها پاس مي دادند و کسانتي که نام شب را نمي دادند، به زندان مي انداختند. بد بين منوال به زودي امن و امان بر قرار مي شود و حکومت کاکه ها در تمام شهر نام ميگشود.

چشم آشنا و نا آشنا از ديدن کاکه حيدر که هوشمند و لنکر دار راه ميرفت، ميسوخت و رفته رفته باور ميکرد که اگر خدا نخواسته يگانه ساعت خواب حيدر دير شود، از «آسمايي» گرفته تا ديوار هاي سر کوه، تا کوچي ها و بازارچه ها همه بي لنکر، بي ثبات و زير زير ميشوند. از اين سبب بي زور و زور و فرمايش کسي حيدر به «لنکر زمين!» مشهور ميشود- «کاکه لنکر زمين» و مردم به روشني مي ميديند که: «دو صد مرد چنگي به از صد هزار!» يکي از روزها، پهلوان آشفته و مودماغ به کله پزي مي آيد و چنان غرق در ياي وسواس مييا شد که بر دوشصت پاراه ميرفتند و ميکوشيدند خود را به دمش ندهند. اما «عارف کله خور» که چيزي کم، يگانه حيدر ستنگ بود. ساعتی دروازه کله پزي را از درون مي بندد و ميپرسد: خويچه وطن، حال که چراسر که برات آوردي و حيدر خان هر روز نيستي؟

پهلوان طفره ميرود و جواب ميدهد: چيزي نيست فقط دندانم درد ميکنه.

عارف ميگويد: درد دندانش علاجش کنندن است! بگويم که خليفه سلطاني بيايه و بيغمتم کنه؟

حيدر ميخندد و ميگويد: خوب، حالي که اسرار داري، پس گوش کو! ديشو (ديشب) خو (خواب) ديدم که باز پا چاگردشي شده و امير نو، سوار بر خر چابکدو مصري، از «دروازه لاهوري» وارد کابل ميشه و يگانه لشکري حساب کيسو حساني که چشمهاي سبز شان مثل پشکهاي وحشي برق ميزنن، پسا پس داخل شهر ميشن و تمام کابل پر ميکنن، در رکاب پاچا، صد اي کوس و کرنا، پرده هاي گوش فلکه کر ميکنه و انبوهي از غلامزاده ها، دلفکها و شعبده باز هاي «بنکاله» و «پتيا له» باد هل و دمبک، بوق و سوق و سار سر نا هنر نسمايي

د پاميان پودا مجسمو

تيوريك بيا جوړونه چې د گراف، ترسيم، يا اعدادو او ارقامو له مخې عملي كيږي ترسره كوي خو د اصل طبعي بيا جوړونه د لرغوني اثار د بنودلو يعنې «نمايش» په منظور ترسره كيږي چې علمي ارزښت نه لري خو ددې سره يوځای هغه ځانگړي اصول او موازين بايد پلي شي چې د طبعي بياجوړونې له پاره اړين بلل شوي دي.

که د اثر بيا جوړولو د زيات علمي او فني اړخ څخه تېر شو، يوازې د بېلگې په توگه د طبعي بيا جوړونې له پاره د اثر ۵۰ فيصده برخې موجوديت اړتيا ته پام وگرځوو چې په طبعي بيا جوړونه کې يو اصل دی، بيا هم د بودايي مجسمو بيا جوړېدل په طبعي ډول ستونزمن کار دی. د هغو معلوماتو له مخې چې د څېړندويو وسيلو له لارې رسېږي، په ډاگه شوې چې: د بودايي مجسمو د چاودولو وروسته، غټې او ځنې وړې ډبرينې ټوټې د يو شمېر پاکستاني قاچاقبرانو په وسيله د باميان څخه د لويو لارو په وسيله پاکستان ته ولسيرل شوې او بيا د نورو قاچاقبرانو لاس ته ورغلي. او يو شمېر ټوټې يې د يونسکو په وسله وپيږودل شوې. په هر صورت ددې لويو او وړو ټوټو شسته والي چې لږترلږه ۵۰ فيصده يې موجودې دي، اړتيا شته چې بنابې اوس يې د بيا ترلاسه کېدو امکانات نه وي. چې دا په خپل وار د بودايي مجسمو د طبعي بيا جوړونې کار د ستونزو سره مخامخ کوي. ترهغه ځايه چې څرگنده وه سويسي لرغونپوه پاول بوخر او د هغه په وسيله د يوه ټاټل شوي فني ټيم له خوا د بودايي مجسمې بيا جوړونه په باميان کې پيل شوې ده. خو د زياتو لرغونپوهانو له نظره دا بيا جوړونه يوازې يوه تبليغاتي پروژې ده. دا ځکه چې له يوې خوا يې بيا جوړېدل علمي ارزښت نه لري او له بله پلوه يې د بنودلو يعنې «نمايش» له پاره د جوړېدلو امکانات محدود دي. دا هغه مستند فلم پر بنسټ چې د CNN ټلوېزيوني شبکې له خوا وپنودل شوه، پاول بوخر غواړي چې د عصري پرمخ تللي کمپيوټري ترميمي سيستم په مرسته د مجسمې بيا جوړېدل عملي کړي. چې په هغه کې به په زياته پيمانه نوي موادو لکه سمينټ، اوسپنه او نور فلزات وکاروي او دا به يوازې د بودا د لويې مجسمې په لرغوني ټاق کې دنوي بودايي مجسمې درول وي او بس.

د بودايي مجسمو د بيا جوړونکو پام بايد دې ټکي ته واوړي چې په راتلونکو وختونو کې به دا دواړې پېښې چې يو ستر غميزه ددې مجسمو وړانډل وه او بله نیکمرغه پېښه د هغو مجسمو بيا جوړېدل دي، دا دواړې د تاريخي سترو پېښو په لست کې ياد کړي. په څرگنده توگه به د لوړې پېښې غندنه وکړي او د دوهمې پېښې وياړنه ووايي خويياد پام وساتل

شي چې راتلونکو مسلکي او فني کارپوهانو ته ددې وياړنې پېښې نيمگړتياوې پرې نه ږدو.

ددې لسه پاره چې د مجسمو راتلونکي هم ډاډمنه او ارزښتمنه شي لاندې وړاندیزونو ته د نړۍ والو فرهنگي موسسو د افغانستان د اوسني دولت او په خاصه توگه د مجسمو د بيا جوړونکو چارواکو پام اړول غواړم!

۱- د يوې نړۍ والې فرهنگي پروژې په توگه ددې ددې مجسمو بيا جوړېدنه د يو نسکو له خوا ترسره شي.

۲- د مجسمو د بيا جوړېدو له پاره د نړۍ د ټولو هېوادونو او فرهنگي موسسو ملاتړ ترلاسه شي.

۳- يو علمي، فني گډ کمیسیون دي، ددې مجسمو د بيا جوړېدو لارې چارې پلان او د عملي کيدو امکانات دې برابر کړي.

۴- په ټول توان دې د پخوانيو مجسمو د ټوټو څخه د مجسمو د بيا جوړېدو پروسه عملي شي نه دا چې يوه نوي مجسمه جوړه شي.

۵- مسلکي او فني کادرونه دې د هغو د صلاحيت او درايټ پر بنسټ د پروژې عملي کيدو ته وگمارل شي.

د وروستۍ يادونې په توگه بايد ووايم چې: که چېرې د مجسمو بيا جوړېدل د يوې NGO يا يوه شخص په وسيله عملي شي دا به نه يوازې دا چې زموږ فرهنگي او تاريخي نيمگړتيا پوره نه کړي، بلکې دا به يوه ستره تاريخي تيروتنه او د هېواد له پاره يو زيانمن گام وي. پای

ز مور سوالونه او ستا سوالونه. گرانو ځوانانو!

د نوې هېلي دجرېدې دلمړۍ او دوهمې گڼې سوالو نو ته دغو لوستونکو جوابونه ويلي دي: د مالمو دښار څخه، بېنظيره صاحبزۍ، نرکس اعلي، شعله صاحبزۍ، کلالي اعلي، هياميون اعلي، لېسنا صاحبزۍ، دپوه آميري، فيض الله آميري، له دښارگانه، شريفه جاني او نجلا جاني، د امريکا د لويزيانا دښار نه افغاني جاني او صوفيا هسټر، له جرمني نه، مژگان جاني فهم جان او سعديه جاني. مور دغو ځوانانو ته د کور ودانۍ په ويلو سره ددوي دزياتو برياليتوبونو غوښتنه کولو او هېله مند يو چې زموږ سره همېشني لوستونکي او قلمي همکارې جاري وساتي.

ددې گڼې سوالونه:

- ۱- د افغانستان د مشهورو دريا بونونو مونه واخلي؟
- ۲- په افغانستان کې څو لويې جرگې او په کومو ځايو کې دايرې شويدي؟

د نوبل د سولې جايزه سپړگال د امريکا پخواني جمهور رييس جيمي کارتر ته ورکول سوه

د نوبل د سولې جايزه د نړيوالو ستونزو د هوارولو، د بشري حقوقو او دموکراسۍ لپاره د هڅو په خاطر په ۲۰۰۲ کال کې د امريکا د متحده ايالاتو پخواني جمهور رييس جيمي کارتر وکټل. سربېره د نوبل د سولې جايزې ته تر بل هر کال زيات کانديدان په مختلفو سا حوکې نومول سوي وه چې د روگه موسيقي د پيژندل سوو ستورو څخه نيولي بيا د اروپا د بين المللي محکمې د پخواني يوکوسلاويا په خاطر د هاگ تر بيبيونال، د افغانستان جمهور رييس حامد کرزي، د امريکا جمهور رييس جورج بوش، د انګلستان دوزيرانو د شورارئيس توني بلير، د امريکا سناتوران (سيم نان اورپچار د لوکار)، دروم پاپ جان پال دوهم، د کيويا جمهور رييس فيدل کاسترو، د ۲۰۰۱ کال د سپتامبر د ۱۱ نېټې د قربانيانو له جملې څخه د نيويارک د ښار نماينده رود ولفروليانې او د اطفایي کارمنان او داسې نور شخصيتونه او موسسې نومول سوي وه چې شمېر يې ۱۵۶ تنو ته رسيدئ.

د امريکا پخواني جمهور رييس جيمي کارتر ته دا جايزه د دسامبر په ۱۰ نېټه په ناروې کې د خاصو تشريفاتي مراسمو په ترڅ کې ورکول سوه. دا نېټه تصادفي نه ده ټاکل سوې ځکه چې په همدغه ورځ د نوبل د جايزې بنياد ايښودونکی الفريد نوبل سترکې له جهانه پټي کړيدي.

د نوبل د کميټې رئيس ښاغلی کونر بيرکي هغه وخت چې د جيمي کارتر په هکله يې د دغې کميټې پرېکړه اعلانول وويل: جيمي کارتر د لسهاوو کلنو هغو تلابونو په نتيجه کې دا جايزه وکټل چې غوښتل يې ټول جهاني پرابلونه او لانجې د سولې، خبرو اترو، تفاهم، متقابلې همکارۍ او د بشر حقوقو ته د درناوي او احترام په نظر کې نيولو سره حل کړي.

جيمي کارتر د نړۍ والو مشکلاتو حل تر کومه ځايه چې امکان ولري د سولې او مذاکراتو له لارې عمده لاره بولي، د زور او وسلې د استعمال سره چندان علاقه نه لري او ور سره مخالفت کوي. د نوبل جايزه لس ميليونه سويديني کرونه دي تر يو ميليون دالرو زياتې تر لاسه کړي او همدا ډول زيات وخت به نړۍ وال مطبوعات او آژانسونه د هغه په هکله تبصيرې کوي.

يادونه:

نوي هېله خپلواکه ملي، سياسي او فرهنگي خپرونه ده، په هيڅ سياسي گوند او سازمان پورې اړه نه لري. په نوي هېلي کې د خپرو شوو ليکنو مسوليت د هغوي د ليکوالو په غاړه دي. اداره.

کاندید اکادمیسین سیاستی

آیا نبرد علیه دهشت افگنی، نبرد علیه بنیادگرایی است؟ یا به خاطر تسلط بر چاهای نفت آسیای میانه؟

جاده راهگیری تیار نموده اند. نیروهای ایله جاری پشتون و سربازان طالبان، بر ساحه های خویش قدرت میروند. ناگهان جنوب افغانستان به منطقه خطرناکی مبدل شده است. اگر طیارات جاسوسی امریکا گشتی بر آسمان شرق ننگرهار و جنوب هلمند بزنند، بخوبی متوجه میشوند که تخم های زهر آگین تریاک بار دیگر بر دل زمین این مناطق نشسته است.

مردم کمی حسرت گذشته بردل دارند، اما خلایبی را که از آنان باقی مانده است، اکنون جنگ سالاران، رهزنان محلی، پادشاهان تریاک و کلا هبر داران فرصت طلب، پر نموده اند و کشور را به سوی سرا شیبی هرج و مرج میروند. (دیده شود: فصلنامه روشنی، شماره ۱۶، ص ۲۶)

آقای حامد کرزی برای بازگشت ثبات سیاسی در کشور بارها از تفنگداران تنظیمی شدیداً انتقاد کرده و از سازمان ملل و کشورهای ذی علاقه تقاضای اعزام نیروهای صلح را برای امنیت در بیرون از پایتخت نموده و مینماید. آسیای میانه نوشته است: «ناظران به این باور اند که دگرگونی سیاسی جاری، طوری شکل میگیرد که طالبان و گروه های قبلی مجاهدین را با هم نزدیک ساخته است. همین اکنون حزب اسلامی ربانی در خط وارد کردن ضربه به نیروهای امریکایی، با یک دیگر یاری میروند.» (روشنی، شماره ۱۷-۱۸، ص ۲۷)

تحلیلگران اوضاع بدین باور اند که در شرایط هرج و مرج سیاسی در افغانستان، این تنها امریکاست که قمچین «رام کردن» سرکشان را بدست دارد و اگر بخواهد هر سر دار جنگی محلی را بتواند برجایش بشناسد و حکومت مورد حمایت خود (کرزی) را از شر جنگ سالاران معتاد به جنگ رهایی ببخشد و ثبات و امنیت عمومی در کشور را تحقق بخشد، ولی اینک که امریکا چه زمانی میخواهد اینکار صورت بگیرد، جوبیش را از آقای خلیل زاد باید پرسید، زیرا او اکنون نماینده خاص پریزنت بوش و از صلاحیت ویژه بی در منطقه برخوردار است. او عضو شورای امنیت ملی امریکا، مدیر جنوب شرق نزدیک و فریقای شمالی است.

«سکات مکلان، دست یار سخنگوی کاخ سپید هنگام خبرتعمین آقای خلیل زاد گفت: «نماینده ویژه، نقش رابطه را با مردم افغانستان که تلاش دارند تا به پایه های رژیم نورا استوار بسازند، کشورشان را باز سازی کنند و خویششان را از شر شبکه جهنمی القاعده و طالبان رها سازند، یا ری مینماید.» (همان، ص ۲۵).

بدین سان خلیل زاد صلاحیت دارد تا سرنوشت دولت و مردم افغانستان را رقم بزند و چنانکه رسانه های برون مرزی اذعان میدارند، او بود که ظاهر شاه را در حاشیه قرار داد و مقام های کلیدی را در کابینه دولت انتقالی آقای کرزی رقم زد و باعث ناخوشنودی بسیاری از اشترک روستاییان کلاشکوف بر شانه، در تمام مسیر

نمود. حوادث ناگوار ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در امریکا که جهان را بشدت تکان داد، ثابت ساخت که بنیادگرایی چه مصیبت عظیمی است. این حوادث که قلب امریکا را نشانه گرفته بود، موجب گردید تا امریکا رژیم طالبان بخاطر دستگیری یا نابودی «اسامه بن لادن» مضمون اصلی حوادث ۱۱ سپتامبر با بمباران بی امان خود از صحنه قدرت ساقط نماید. امریکا طالبان را سقوط داد و باتدویر کنفرانس بن اداره مؤقت افغانستان را به ریاست حامد کرزی و کابینه آنچنانی برای شش ماه ایجاد نمود و سپس با تدویر لویه جرگه اضطراری حکومت دوره انتقالی با ریاست آقای کرزی شکل گرفت. ورو حانبون متنقد و بنیادگرایه حاشیه در کمین نشستند، اما شگرد حکومت اسلامی تنظیمها همچنان بر سر نوشت مردم مسلط است، بگفته ژورنالیستهای خارجی، تجا و زود دست اندازی و غارت اموال و دارایی مردم و اختتاف و تهدید زنان در پایتخت از میان نرفته و هنوز نیمی از جامعه یعنی نسوان کشور همچنان در پشت چادری زندانی مانده اند و میترسند که اگر با روی برهنه و بدون نقاب در بیرون از خانه ظاهر شوند، مورد اذیت و حتی تجا و ز تفنگدارانی قرار بگیرند که وابسته به تنظیم های جهادی اند.

به قول «لوک هاردینگ» خبرنگار معروف روزنامه گاردین: «افغانستان اکنون به سال ۱۹۹۲، زمانی که ملا محمد عمر و مریدان محلی اش تلاش نمودند تا کشور را از جنگال استبداد مجاهدان رهایی بخشند، شباهت دار. کابل ممکن لبخند بر لب داشته باشد، اما سراسر افغانستان بار دیگر به سرا شیب هرج و مرج که نماد فروانروی مجاهدان میان سالهای ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۴ بود، فرو میرود. حتی مخالفان شدید طالبان به این نکته اذعان داشتند که آنان کشور را از شرتفنگ سالاران، رها نموده بودند. پس از دو ماه بمبارد مان امریکایان، کشوری به سال ۱۹۹۲ برگشته است. در شمال جنرال دوستم بر دولتک خویش فرمان میراند. شورای نظار بار دیگر بر کابل دست یافته است. شورای جلال آباد برولیات شرقی فرمان میراند. در هرات اسماعیل خان دوباره بر تخت نشسته است.»

هار دینگ ادامه میدهد: «درست است که طالبان در جریان پنج سال فرمانروایی، کابل را به ماتمکده بی تبدیل کرده بودند، ولی تو میتوانستی تیوتای زردی را کرابه کنی و از کابل به جلال آباد، باگذشتن از کوه های سر به فلک کشیده و در یای پرخم و پیچ، بروی بدون اینکه طالبان بر یاد رفته اند، رهزنان بار دیگر بر جا ده سربوسی پدیدار شده اند. در جاده میان کابل و کندهار، نیز قصه چنین است، روستاییان کلاشکوف بر شانه، در تمام مسیر

ناگفته پیدا است که اسلام سیاسی بانی دگرایی بیوند جدایی ناپذیر دارد. در دوسه ده آخر تاریخ کشور ما، هواداران اسلام سیاسی از صبغت الله مجددی گرفته تا مولوی محمدنبی و مولوی محمد یونس خالص و استا دریانی و استاد سیاف گرفته تا گلبدین حکمتیار و قاضی وقاد و از شیخ آسف محسنی گرفته تا مزارای و خلیلی و غیره در لباس رهبران تنظیمهای جهادی و از ملا محمد عمر به عنوان رهبر طالبان تا اسامه بن لادن رهبر «گروه القاعده» همگی بنیادگرایی هستند که بر ضرورت برپایی حکومت اسلامی مطابق نسخه ومودل «اخوانیان» تاکید میورزند، و ما نمونه آن نوع حکومت اسلامی را در ده ۹۰ قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم، در دوره حکومت حضرت صبغت الله مجددی و حکومت ربانی و شرکاء و صدارت گلبدین حکمتیار در افغانستان تجربه کردیم.

استبداد خشن تنظیمی و بی بند و باری نسبت به امنیت جان و مال مردم و دارایی های عامه و کشتن بیستین و زورگویی و حق تلفی و تعدد مراکز قدرت در پایتخت و یرتاب راکت و خمپاره ها بر شهر و یران کردن و آتش کشیدن همه دار و ندار جامعه و تخریب تمام نهاد های اقتصادی و خدماتی و محروم کردن زنان از حق کار در بیرون از منزل با روی گشاده و اختتاف آنها و تجا و ز برنامهس آنها و غیره خطوط کلی کارنامه های حکومت اسلامی تحت رهبری ربانی و حکمتیار و شرکاء جهادی بوده.

حضرت مجددی در آغاز ریاست دولت اسلامی، جنگ ها، غارت ها و چپاول دارایی مردم توسط مجاهدین را محکوم کرد و به صراحت اعتراف نمود، «چه کارها که نشد، والله اگر روسها این کارها را کرده باشند، والله اگر کمونیست ها کرده باشند یا هیچکس دیگر، والله ما خجالت می کشیم که نام مجاهد را بگیریم. عزتی را خداوند به مجاهدین داده بود، بزمن زده شد.»

(مقدمه بی برکود تای ثور و پیامدهای آن در افغانستان از من، ص ۲۳۵) بدین سان تنظیم های جهادی بانسان دادن سیمای خشونت بار از خود، بدترین و نا بخشودنی ترین حزبی های رژیم گذشته را برات دادند، و بر اثر این هرج و مرج سیاسی در کشور بود که گروه طالبان ظهور کردند و در آغاز با استقبال مردم روبرو شدند. مگر همینکه بر شهر کابل تسلط خود را قایم کردند، قوانین اسلامی را که حکومت ربانی وضع کرده بود، چنان باشندت وحدت بر منصفه تطبیق قرار دادند که زندگی را بر مردم به جهنم مبدل ساختند. طالبان که از اندیشه بنیادگرایی مشبوع بودند، سعی داشتند بر خلاف منطق زمان، مردم را به شریط ۱۴۰۰ سال قبل به عقب برگردانند که تاریخ پاسخ دندان شکنی به آنها داد و آنها را به زیاله دان تاریخ پرتاب

آيا نبرد عليه دهشت افگني ...

کنندگان لويه جرگه اضطراری و حتی خود آقای کرزی گردید. آقای کرزی در همان روزهای معرفی کابینه جدیدش به صدای رسابه اعضای لويه جرگه گفت: «خداوند هیچکس را به روز من گرفتار ننماید». این امر نشان دهنده مشکلاتی است که آقای کرزی با سرکردگان ائتلاف شمال و برخی از اعضای کابینه خود در گذشته داشته و در حال حاضر نیز دارد. علت آن ظاهر اقرار گرفتن ملیشه های ائتلاف شمال (بویزه شورای نظار و شورای تنگه‌سار) در خدمت نیروهای امریکایی برای پاک سازی بقایای القاعده و طالبان در جنوب و جنوب شرق کشور است. وطبعاً این همکاری با نیرو های امریکایی توقع سران ائتلاف شمال را از آقای خلیل زاد برای اعمال فشار بر دولت آقای کرزی بالا برده است. ولو این امر به نارضایتی اقوام پشتون و برخی اقوام دیگر بیا نجامد. روابط نزدیک زهبران شورای نظار (که مقامها یکلیدی چون وزارت دفاع، امنیت ملی و خارجه را در اختیار دارند) با خلیل زاد، آنها را جرات داده تا در این اواخر با لحن تند کرزی را اخطار دهند که بر کار دهی خود تجدید نظر کرده «جای خود را در یابد!».

«نشریه پیام مجاهد» ارگان نشراتی «جمعیت اسلامی» در کابل، در سرمقاله شماره پنجشنبه ۲۸ سنبله ۱۳۸۱، از محمد ظاهر شاه سابق (بابای ملت) که گویا در نقش یک رئیس جمهور عمل میکند و نقشش کرزی به سطح رئیس حکومت تنزل یافته انتقاد کرده، مینویسد: «... ما باور داریم که آقای کرزی هنوز فرصت آنرا دارد تا به عملکرد های خود یک بار دیگر مرور دقیق نماید و به تصحیح سیاست های خویش بپردازد. ورنه دل بستن به چند محافظ امریکایی و نسنجیده گام برداشتن عواقب خطرناکی را برای دولت کرزی میتواند در قبال داشته باشد». نوشته پیام مجاهد که در پشت سران ربانی (یکی از مخالفان سرسخت ظاهر شاه) نیز قرار دارد، در رسانه های گروهی بین المللی سرو صدای زیادی بالا کرد. اکنون آقای خلیل زاد باید در یافته باشد که نازدادن کس یا کسانی که به بلوغ سیاسی نرسده باشند، چقدر میتواند مساله ساز باشد.

بقول اسوشیتد پرس «خلیل زاد در گذشته مشاور «یونوکال» بود و طرح خطرناک و پراز ما جراجویی را برای کشیدن شاه تل نفت و گاز از ترکمنستان با گذر از افغانستان و پاکستان و رسیدن به بحر هند ریخت. او برای پیاده ساختن این برنامه نقش میانجی را میان شرکت نفت یونوکال و مقام های بلند پایه طالبان بازی نمود. او بصورت روشن حکومت امریکا را تشویق نمود با طالبان رابطه نزدیکی برقرار نماید. او چهار سال پیش طی مقاله یی در واشنگتن پست نوشت: «طالبان به مانند ایران، با امریکا ضدیت ندارند.» (همان جا).

یکی از دبیران نشریه «وقایع» چاپ سانفرانسیسکو، در مورد دست پنهانی «نفت» روز ۲۶ سپتمبر ۲۰۰۱ نوشت: «نفت، دست نیرومندی در نبرد علیه دهشت افگنی است. نقشه وارد کردن ضربه بر پرورشگاه های دهشت افگنان در شرق میانه، و آسیای مرکزی، در چارچوب دست یابی به کان های نفت و گاز در دنیا بر ای سده بیست و یک ریخته

است. به نظر بسیاری نبرد با دهشت افگنی به نفع شرکت های نفتی «شوران، ایکس سون، آرام کوی» امریکا «توتا، فینا و ایلف» فرانسه، «بریتش پترولیوم» برتانیای، «رویال دچ و شل» هالند و دیگر و دیگر... که میتوانند در این راستا میلیاردها دالر سرمایه گذاری نمایند میا شد» (همانجا).

این تذکر ما را به یاد سخنان دانشمند افغان داکتر اکرم عثمان می اندازد که شش سال پیش در ۱۹۹۶ ضمن مقاله ای در هفته نامه امید نگاشته بود. «حالا هر ابجد خوانی میداند که نه ظهور طالبان نه ظاهر شاه، نه چهره احتمالی دیگری که بعد ظاهر خواهد شد و نه استقرار یک حکومت متمرکز در افغانستان هیچکدام هدف استراتژیک ایالات متحده نیستند، اینها ظواهر قضیه و مقدمات اجرای یک بازی بزرگ هستند، بازی ای که سرانجام مولود کشف و درک دوباره اهمیت ژئوپولیتیک افغانستان است و غرب بار دیگر دریافته است که کوتاهترین راه های رسیدن به چاه های نفت آسیای میانه از افغانستان میگذرد و در رقابت با جمهوری اسلامی ایران، تحکیم و استقرار یک دولت با ثبات سنی و آراسته با ظواهر حاکمیت شرعی در افغانستان ضرورت مبرم دارد. و چنین توجیهی کاملاً با هدفهای استراتژیک برتانیای کبیر و روس تزاری در قرن نوزدهم مطابقت دارد که می پنداشتند کوتاه ترین راه های فتح هند از افغانستان میگذرد.» (رک: هفته نامه امید، شماره ۱۷۳).

بعد از ختم دوران جنگ سرد و با رویکار آمدن طالبان در صحنه سیاسی افغانستان، منطقه بصورت بی سابقه بی دو قطبی شد، چنانکه عربستان و پاکستان از طالبان و کشورهای آسیای میانه و روسیه و هند و ترکیه از ائتلاف شمال حمایت میکردند تا مانع پیشروی طالبان گردند. این رقابت ها بخصوص پس از موفقیت های طالبان در ۱۹۹۸ و کنترل شان بر ۹۰ درصد از خاک کشور تا آنجا تشدید یافت که ایران با محکوم کردن پاکستان بخاطر کمک و حمایتش از طالبان، دست به مانورهای نظامی در مرز های افغانستان زد و رژیم طالبان را به جنگ تهدید نمود. ولی هدف اصلی این جبهه گیریها و رقابت ها در منطقه، تلاش بود بخاطر بدست آوردن آخرین ذخایر عظیم انرژی دست نخورده جهان در کشورهای تازه به استقلال رسیده آسیای میانه.

تحلیلگران بدی باوراند که «آسیای مرکزی ممکن است خاور میانه بعدی باشد. فقط یک کشور یعنی ترکمنستان ۲۱ هزار میلیارد متر مکعب گاز دارد، که سومین ذخیره بزرگ گاز در جهان است. همسایه ترکمنستان یعنی ازبکستان نیز دارای مقادیر مشابهی گاز است. ذخایر نفت قزاقستان و آذربایجان آن قدر است که «افسانه های صنعت» نامیده شده اند و بنا بر همین مساله بود که یونوکال خود را در همان موضعی قرار داد که «سیا» طی دوران جنگ علیه روسها داشت» (یلیام میلی، افغانستان، طالبان و سیاستهای جهانی، ص ۱۴۹) احمد رشید ژور نالست معروف و صاحب نظر پاکستانی، در این اواخر (سال ۲۰۰۰ میلادی) کتابی نوشته بنام «طالبان، نفت و بازی بزرگ نو در آسیای میانه» که باقی در صفحه ۱۰

فقط با لي

میکند تا مرد مه بخندان، اما کابلها از که تا همه کی کر به مکن، بیخی سپاه پوش استند و مثل کهر با یا کل چراغ! پریده رنگ ما لوم می شسن. یک تاج طلائی و جواهر نشان بر سر پا چابل میز نه و یک پیر مرد نورانی، خود به مه نزدیک می کنه و آهسته می که:

حیدر جان! نمی بینی که قیامت صغرا رسیده، کسی ره که بر خر مصری پیشا پیش لشکر با جوج و ما جوج میبینی دجال است -- مضحکه آخر زمان! برو به مردم بگو که تا دیر نشده به جنگ یا جوج و ما جوج که بلائی آسما نیست، بر آید و کسری، بزودی ناموس شان بر باد میره و تمام کوچه هاره حرامی هاح کیس حنایی و چشم آبی پر مکنه! دهن عارف باز میماند و سراپا چرت و سود امیشود. در پنجا سال عمرش هر کز چنان خواب تر سناکی نه شنیده و نه دیده بود، به حیدر میگوید: حق به جانب استی پهلوان، به راستی که خدا خیر کنه! سپس انگشت به دندان میگرد و بی معطلی چند نان گرم خیرات میکند.

اتفاقا همزمان با این خواب پریشان، شاشجاع، امیر فراری و عقده به دل، به قصد باز یافت تخت و تاج بر باد رفته اش، با انگریز های نیکمقاره و متحد قدر تمدن شان «رنجیت سنگ» از این قرار پیمان میبندد: «شما پا د شاهي را به من بر گردانید و من «پنجاب» و «پیشاور» و «پشین» را صدقه سر تان می کنم!

انگریز هم که سو دای بلع کامل هند وستان را در سر میبیر و راند و افغانهای بی ترس و ماجراجورا خار بغل! میبنداشت، با استفاده از فرصت، رواج گر مای یک روز تا بستانی سال ۱۲۵۵ هجری قمری آن آفروش و خاکفروش بی تلخه و بی جوهر را عین به عین همانگونه که حیدر خواش را دیده بود، از همان راه «در وازه لا هوری» وارد کابل و بر صندوق سینه مردم میبنداند.

دیگر کام از فرنگی و نام از شاشجاع میبند شد، به زودی در وازه تمام طریخانها خانقاها، هر کاره ها و دکانها از جمله کله پزی «عارف سنتگ» تخته بند میشود مکناتن، سر کله یا جوج و ما جوج، چشمها را میل چوب میکشد و ز بانها را مهر و موم میکند، اما کجا! این اول کار بود. فرنگی از خلق و خوی ریشه دار و خاص کابل میترسید -- از حوصله سهمگین و زهر خند معنی دار شان که از مزاح مزاح به کله زاغ منتهی میشد! و مر سر آتش فقیله را به انبار باروت میرساند و زمین و زمان را به هوا میگرد. از این سبب هر هفته و ماه به بها نه های کوچک، چند کاکه کابل را یا به دهن توپ میبست یا زیر دیوار میگرد و دست اندازی به نام و ناموس مردم را تشدید مینمود. آخر امر، کار به جایی میرسد که چند موسفید کابل به نیابت از غازیها پت و پنهان خود را به شاه شجاع میرسانند و شکوه میبندند که: اکه نجیبیم خون نوزادها ماعنقریب مردار میشه و کوچه هاره حرام کره های انگریز پر میکنند!! شاه شجاع به کر به می افتد و آن قدر اشک میریزد که از ریش بلندش شیار میکشد. پس از آن رنگ پریده و سر افکند جواب میدهد: من دیگر پا د شاه نیستم، قیام را قوام دهید!

چند پگاه پس، در پایان قیام، وقتی که چشم «کاکه لنگر زمین» به «آسمایی» می افتد، میبندد که مثل شاخ شمشاد، راست و بی عیب ایستاده است و به عارف کله بز میگوید: فنگه به جای کدیم، برو کله بز بته واکو!

آيا نېر د عليه د هشت افگني ...

سخت پر مایه و مستند است و درر سانه های بین المللی انعکاس وسیعی داشت. نویسنده در این کتاب بر اهمیت ذخایر نفت و گاز و رقابت شدید میان شرکت های بزرگ نفتی جهان بخاطر کسب امتیاز انتقال آن از آسیای میانه به اروپا و آمریکا، همه جانبه بحث کرده است. بقول او منابع زیر زمینی کسپین، آخرین منطقه نفت خیز دست نخورده در جهان است که باز شدن راه بدانجا و امکان دست یابی به این ذخایر عظیم، همچنان کمپانیهای بزرگ را برانگیخته است. شرکت های نفت غربی در آغاز (۱۹۹۱-۱۹۹۲) متوجه سایبریای غربی شدند و بعد در سالهای ۱۹۹۳-۱۹۹۴ توجه خود را به قزاقستان، و در سالهای به ۱۹۹۵-۱۹۹۷ به آذربایجان بالاخره در سالهای ۱۹۹۷-۹۹ به ترکمنستان مبدول داشتند. در بین سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۸، بیست و چهار شرکت بزرگ نفتی از ۱۳ کشور قراردادهایی را در منطقه کسپین امضاء کردند. قزاقستان با تخمین ذخایر ۸۵ بلیون بیلر برسد. منابع ترکمنستان ۳۲ بلیون بیلر تخمین گردیده، (در حالیکه ذخایر نفتی آمریکا ۲۲ بلیون بیلر و بحیره شمال ۱۷ بلیون است.) مقدار گاز تصفیه شده منطقه کسپین به ۲۳۶ تا ۲۳۷ تریلیون فوت مکعب تخمین میشود. حالا نکه آمریکا دارای ۳۰۰ تریلیون فوت مکعب گاز است. ترکمنستان با داشتن ۱۵۹ تریلیون فوت مکعب گاز خود، یا زدهمین کشور گاز دار جهان است. اندازه گاز از یکستان ۱۱۰ تریلیون و از قزاقستان ۸۸ تریلیون فوت مکعب تخمین گردیده، در حالیکه گاز از یکستان و آذربایجان هر کدام ۳۵ تریلیون فوت مکعب پیشبینی شده است. تلاش برای دستیابی مناسب و وسیع نفت و تلاش قدرت های بزرگ بخاطر نفوذ بر منطقه کسپین، سالهای دهه دوم قرن بیستم شرق میانه را به یاد میدهد، ولی رقابت های شدید و مغلق امروزی منطقه کسپین، منطقه را با تلاقی تبدیل نموده است که هر بازیکر برای کسب منافع بیشتر، دران دست و پامیزند. قدرتهای بزرگ مانند روسیه، چین، و آمریکا، همسایه گان مثل: ایران، پاکستان، افغانستان و ترکیه، خود جمهوریت های آسیای میانه، از همه قدرت مند تر، شرکت های بزرگ نفتی با هم در رقابت اند. (احمد رشید، طالبان، ص ۲۱۱-۲۱۲).

بقول احمد رشید، ریس جمهور ترکمنستان نیازوف شرکت های غربی را تشویق نمود تا در اعمار لوله های انتقال گاز اقدام کنند تا ترکمنستان از احتیاج به شبکه یاب لاین گاز روسیه، نجات یابد. در اپریل ۱۹۹۲ ترکمنستان، ترکیه و ایران موافقت کردند پایپ لاین را از ترکمنستان از طریق ایران و ترکیه به اروپا به مصرف دوتیم میلیارد دلار سر دست گیرند. با داخل شدن آمریکا در ماجرا، اعمار پایپ لاین آغاز نیافت. بالاخره در سال ۱۹۹۴ شرکت نفتی ارجنتا بینی موسوم به «بریداس» امتیاز اعمار خط لوله گاز و نفت را از ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان و هندوستان حاصل کرد.

در سال ۱۹۹۵ شرکت نفتی امریکایی یونو کال به کمک واشنگتن اعمار لوله های گاز را

پیشنهاد نمود. رقابت و مناقشه بین این دو شرکت نفتی بریداس و یونو کال برای انحصار امتیاز اعمار لوله های گاز میان این دو شرکت بزرگ، اولین نبرد «بازی بزرگ نو» در افغانستان است. با آنکه در این نبرد یونو کال برنده شد، اما تداوم جنگ داخلی در افغانستان که (همسایگان آنرا دا من میزدند) سبب گردید تا پس از حمله موسیقی آمریکا بر لانه های تروریستی اسامه بن لادن در خوست در ۱۹۹۸، یونو کال پرورنده اعمار لوله های گاز از طریق افغانستان را ببندد. (همان، ص ۲۲۶) احمد رشید از احتیاج شدید به انرژی یاد آور شده مینویسد: «مقدار گاز تثبیت شده پاکستان، ۲۲ تریلیون مکعب فوت است.

مقدار مصرف سالانه صفر و شصت هفت (۷، ۰) است. با از دیدار سریع تقاضا مقدار (۷، ۰) تریلیون مکعب فوت دیگر سالانه مصرف میشود، با در نظر داشت افزونی مصرف، پاکستان تا سال ۲۰۱۰، سالانه صفر و شصت و هشت تریلیون مکعب فوت گاز کمبود میباید که باید تدارک نماید. پاکستان برای دستیابی به نفت اشد ضرورت دارد. در سال ۹۶ به ارزش دو میلیارد دلار نفت وارد نمود که ۲۰ درصد تمام واردات پاکستان را تشکیل میداد. خطوط پیشنهادی انتقال نفت و گاز یونوکال، نه تنها نفت ضرورت پاکستان را تهیه میکند، بلکه پاکستان را به مرکز صادرات نفت آسیا تبدیل مینماید.» (ص ۲۸۵) بهمین دلیل پاکستان گروه طالبان را بعد از مجاهدین سرو سامان داد و به افغانستان صادر نمود تا زمینه انتقال گاز و نفت آسیای میانه را از طریق افغانستان هر چه زود تر آماده کنند.

باید توجه داشت که روسیه از عهد پترکبیر به این طرف برای ایران یک همسایه نیک و خیر خواه نبوده است و هر چند گاهی یک بار بخش های از ایران و کشورهای آسیای میانه را غصب کرده و مناسبات همسایگی را فدای امیال استعماری خود ساخته است.

افغانستان نیز از روسیه دل پر خون دارد که پس از تسخیر سر زمین های آسیای مرکزی در نیمه دوم قرن هژدهم، به پیش روی و تجاوز خود بر خاک افغانستان ادامه داد و در سال ۱۸۸۴ پنجاهه را از افغانستان غصب نمود و اگر بای انگلیس بخاطر جلوگیری از خطرات روسها به هند نبود، شاید تا هندو کش پیش می آمدند. ولی از و حرص رسیدن روسیه به آبهای گرم هند تا ربع چهارم قرن بیستم فراقش نکرد و سر انجام بر افغانستان دست تجاوز دراز نمود تا خود را به بحر هند برساند، اما با مشت دندان شکن ملت غیور افغان رو برو شد و پس از ده سال تباهی و ویرانگری در کشور ما بالاخره نا کام از افغانستان بیرون رانده شد. اینک امروز روسها بار دیگر زیر نام «مفقاد صلح» مذاکراتی را با نمایندگان وزارت معدن و صنایع افغانستان روی تجارت چند میلیاردی به بهانه استخراج نفت و گاز افغانستان بطور سری پیش میرد. و با اعزام گروهی از کارشناسان زمین شناسی، میخواهند آخرین قطرات باقیمانده گاز افغانستان را بیلعند. بر طبق مطالعات زمین شناسی روسها که در سالهای قبل در افغانسان صورت گرفته، در مناطق شمال و شمال مغرب افغانستان که

با ترکمنستان هم مرز اند، ۱۸ ساحه غنی از نفت و گاز تشخیص شده است. ارزش مخازن نفت و گاز افغانستان به ۲۲ میلیارد دالر بالغ میگردد. در دورا تجا و ز شوروی بر افغانستان، ۹۰ درصد گاز ساحات شمال افغانستان به انبار های گاز شوروی سابق انتقال داده شده است. این رقم در سال ۱۹۸۴ به ۳ میلیارد متر مکعب گاز بالا رفته بود. کار شناسان شرکت های نفت و گاز روسی (Roseft) و (Itera) انتظار دارند تا هزینه استخراج نفت و گاز افغانستان را موسسات بین المللی مربوط به ملل متحد تمویل کنند. بدین گونه روسها میخواهند بار دیگر در افغانستان حضور داشته باشند منتها نه به گونه نظامی، بلکه در سیمای یک استخراج کننده نفت و گاز. (دیده شود: مجله صلح و افغانستان امروز، شماره ۶، ص ۱۰۸).

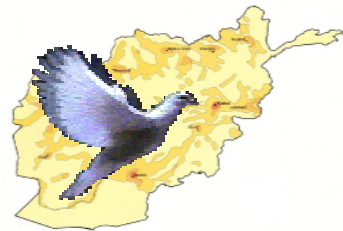
از مقایسه و مقارنه نظریات تحلیلیگران میتوان استنباط نمود که نبردا دهشت افغانان القاعده و طالبان و دیگر بنیادگرایانیکه در کمین نشستند اندو پاک سازی آنان از کشور ما باز منطقه یک بعد «بازی بزرگ نو» است و این امر تا رسیدن به بعد دیگرش یعنی فراهم آمدن شرایطی که لوله های گاز و نفت آسیای میانه را از طریق افغانستان به پاکستان مصون برساند، حضور نیروهای آمریکا را در کشور ما برای تامین امنیت و تحکیم ثبات سیاسی پایدار تا دراز مدت ضروری میسازد. بدون تردید پروژه اعمار و تمدید لوله های گاز و نفت از افغانستان برای کشور ما که جنگ ۲۳ ساله همه دار و نه دار او را از وی ربود، بسیار مفید خواهد بود و علاوه بر مبالغی که از ناحیه ترانزیت گاز و نفت نصیب کشور میگردد هزاران کارگر افغانی در این پروژه جذب و صاحب یک لب نان پاک از ابله کف دست خویش خواهند شد. افزون برین افغانستان نیز گاز مورد نیاز خود را از آن تدارک خواهد نمود و در صورت استخراج گاز از خود افغانستان، امکان صدور آن از طریق همین لوله گاز میسر خواهد شد.

پس از سرنگونی رژیم طالبان، سومین نشست هیاتهای بلند پایه افغانستان و پاکستان و ترکمنستان برای کشیدن خط لوله گاز به طول ۱۵۰۰ کیلو متر از طریق افغانستان تا بندر کراچی در ۱۶ ماه سپتمبر ۲۰۰۲ در کابل صورت گرفت و بانک انکشاف آسیا بی هزینه مطالعات و سروری پروژه را بدوش گرفت و حاضر شد مبلغ ۱۵۰ میلیون دالر برای این امر در اختیار کار دانگان این پروژه بگذارد.

آغاز کار این پروژه حتما شرکت نفتی آمریکا بی یونوکال را تشویق خواهد نمود تا به ساختمان خط لوله نفت از ترکمنستان از طریق از افغانستان به پاکستان اقدام کند. «یونو کال سه روز پس از حادثه ۱۱ سپتا مبر اعلام نمود که تعلیق پروژه انتقال گاز و نفت از افغانستان همچنان ادامه خواهد یافت و آن شرکت دیگر با طلبان مذاکره نخواهد کرد.» (ایستنده، فبروری ۲۰۰۲، شماره ۱۰-۱۱).

(پایان)

سوئد، ۲۶ سپتمبر ۲۰۰۲

Vad är mänskliga rättigheter?

Mänskliga rättigheter är regler där det står vilka rättigheter människor har.

Rättigheterna är individuella.

Det betyder att reglerna gäller för varje människa.

Det är staten som ska skydda människor och se till att de får sina rättigheter.

Regeringen har det största ansvaret.

Men myndigheter och kommuner har också ansvar.

Det finns olika sorters rättigheter. Men alla rättigheter är viktiga. En del rättigheter är politiska och medborgerliga.

Människor ska ha rätt att säga vad de tycker, tro på vilken Gud de vill och vara med i föreningar.

Andra rättigheter är ekonomiska, sociala och kulturella. Människor ska ha rätt till ett arbete och att äta sig mätta.

Människor som inte kan arbeta ska få hjälp av samhället. Alla ska få sjukvård och lära sig att läsa och skriva.

FNs regler om mänskliga rättigheter

Efter andra världskriget började länderna samarbeta i Förenta nationerna, FN.

I FNs allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna talar länderna i FN om hur de tycker att de ska vara i världen för att människor ska kunna leva i fred och frihet.

Det här är vad den allmänna förklaringen bland annat handlar om:

Alla människor är lika mycket värda.

Mänskliga rättigheter gäller för alla människor.

Alla människor har rätt att leva och att vara medborgare i ett land.

Länderna ska skydda människor så att de kan känna sig säkra.

Ländernas lagar och domstolar ska behandla alla människor lika.

Människor ska kunna resa i sina länder och till andra länder.

Länderna ska ta emot flyktingar som saknar skydd i sina egna länder.

Människor ska själva få bestämma över sina liv.

De ska få gifta sig, tycka vad de vill och tro på vilken Gud de vill.

Uttag ur UD info, av Watanwall M. H

1

Katarina Mazetti

Sluta skjuta på Yussuf, släpp Maria genom avspärningen och ge åsnan en höttapp!

Tänk på Betlehem i juletid!

Kanske är det dags att sluta resa till Auschwitz med svenska skolungdomar för att lära dem om vad rasism och etnisk rensning kan få för följder.

Kanske ska vi bjuda dem på en julresa till Betlehem i stället, för att ta en titt på vad Auschwitzoffrens barnbarn i sin tur tar sej till när de ägnar sig åt etnisk rensning!

Titta på hur de israeliska soldaterna, när de tröttnat på att skjuta prick på födelsekyrkan, omsorgsfullt massakrerade ett palestinskt kulturcentrum och kletade avföring i resterna av arkiven. Se här de kvinnliga soldaternas bidrag, begagnade dambindor! Fotosafari till sönderskjutna flyktingläger! Slutningen en guidad tur till taggtrådsavspärningar Västbanken runt!

En sådan kunskapsresa skulle kunna ge ungdomarna lite fylligare underlag för funderingar över vem som egentligen är Förövare och vem som är Offer. Förövare är vi allihopa, du med och jag med, om omständigheterna lurar oss till det, och offer kan vi också bli allihop.

Medan en resa enbart till Auschwitz möjligen skulle ge intrycket av att eftersom judarna där slaktades med sådan hjärtskärande effektivitet har deras ättlingar rätt att bruka våld efter behag, sextio år senare. Offert blir automatiskt till hjälte – eller?

Nå, handlade det bara om det skulle både bögar och zigenare vara hjältar idag. De blev också bestialiskt slaktade i lägren. Vad skulle hända om en grupp zigenare slog sej samman och beväpnade sej och krävde till exempel Dalarna som kompensation för de frukantsvärda handlingar de utsattes för under kriget? >> Välkomna hit zigeniska bröder från hela världen, det var här runt Siljan våra indoeuropeiska förfäder bodde för tvåtusen år sedan, dalmasarna kan hålla sej i inhägnaden i Rättvik!>> Nej, det var för all del inte dalmasarna som mördade zigenare under kriget, men å andra sidan var det ju inte palestinier som slaktade judar i koncentrationslägren heller.

(Nu hör jag hur faxar och mejl surrar igång och det dunsar ilsket i brevlådan. Som journalist kan man säga det mesta om muslimskt kvinnoförtryck och hedersmordskulturen utan att nån bråkar om det – men försök att säga någonting kritiskt mot judiska överträdelser och man råkar in i en hel bisvärm av lobbygrupper, en gratisprenumeration på Sionistiskt nyhetsbrev kommer som ett skott på posten och Per Ahlmark tuggar fradga i DN.

Se nästa sidan...

Tänk på Betlehem

Detta kan flera journalister intyga och det är närmast genant att upptäcka, för man vill ju absolut inte förblandas med dem som fått för sej att allting styrs av en judisk världskonspiration.)

Men poängen som det gäller att hamra hem hos skolbarnen är att det FINNS inga onda och goda folkslag i sig, bara onda och goda handlingar, och till och med till sådana finns alltid en sorts förklaring. Piloten som aldrig sett när bombarna landar, men omsorgsfullt hjärntvättats med presidentfloskler till kamp mot Skurkstater.

Den fattige och hunsade pojkestakaren som plötsligt får egen AK - 47:a och en helflaska Sliwovitz och kallas hjälte.

Det finns till och med förklaringar till att Folkpartiet gjorde ett succéval, efter att några år bara låta tala om sej i samband med Lars Lejonborgs rakade pung. De *måste* ha blivit tillflyktsparti för alla Sveriges rasister. Sådana kan inte rösta till vänster, där det finns uttalat motstånd mot rasism. Inte heller kan de rösta på c och kd som hukar sig i frågan. De kunde inte ens rösta på moderaterna, för till och med de mest reaktionära ser gärna ett inflöde av billig arbetskraft som konkurrerar med den inhemska. Så det fick bli folkpartiets finurligt formulerade krav p språkkunskaper, >> för invandrarnas eget bästa<<.

Men visst finns det genetiskt betingade rasskillnader, huvudsakligen knutna till utseendet. Därför håller man nu i världens laboratorier att knäpa ihop biologiska stridmedel som kan slå ut alla med just den uppsättning gener som vi för tillfället ogillar. Redan detta är ett utmärkt skäl att verka för så omfattande rasblandning som möjligt på ett globalt plan. För då kommer de inte åt någon av oss! (Ölstinkande enfald som den danska apartheidlagstiftningen är till för att övervinnas.)

Tänk på Betlehem i juletid. Städa ut skiten, sluta skjuta på Yussuf, släpp Maria genom avspärningen och ge åsnan en höttapp!

Uttag ur Ordfront Magasin av Watanwall M.H

Dikten av den afghanske 1600-talspoeten
Kushhal Khan Khatak.

En stund av lycka

Rosor, vin, en vän att älska!

Jag kan inte tänka mig våren utan vin,

Jag avskyr avhållsamhet.

Bägaren, min saqi, fyll!

Lyssna till lutan och flöjten.

Hör! Vad säger musik oss?

Tid som gått kommer aldrig åter.

Lyckans stunder för alltid borta.

Kalla de åter- du kallar förgäves.

Livet, vårt dödliga liv, har sin sötma,

men dess sötma är som dess flöde:

räkna inte med den, de förgår.

Stannar kanske tiden om du ber den?

Flyr den kanske undan dina eder?

Tiden dödar dem som älskar.

Den är hejdlös, den är hjärtlös.

Medborgerliga och politiska rättigheter

Den grupp av mänskliga rättigheter som kallas medborgerliga och politiska innefattar ett skydd mot ingrepp av olika slag från statsmakternas sida samt skydd mot maktmissbruk eller godtycke vid myndighetsutövning. De kan härledas till de olika rättighetsförklaringar som under 1600-talet antogs i England och under 1700-talet i Nordamerika i samband med frigörelsen från England och i Frankrike under franska revolutionen.

Bland annat baserad på dessa rättigheter antog FN år 1948 den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. De rättigheter som återfinns i förklaringen har vidareutvecklats i juridiskt bindande konvention som Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) från 1950, FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, FN:s konvention mot tortyr från 1984 och Europarådets konvention till förhindrande av tortyr från 1987.

Både FN:s konvention och Europakonventionen innehåller en skyldighet för staterna att tillförsäkra var och en under deras jurisdiktion de fri- och rättigheter som är inskrivna i konventionerna. Konventionerna skyddar alltså inte bara en stats medborgare utan även utlänningar.

De skyddade fri- och rättigheterna innefattar bland annat:

- Rätt till livet
- Förbud mot tortyr
- Förbud mot slaveri och tvångsarbete
- Rätt till frihet och säkerhet
- Rätt till en rättvis rättegång och effektivt rättsmedel
- Förbud mot retroaktiv lagstiftning
- Skydd för privat- och familjeliv och barn; rätt att ingå äktenskap; rätt till likställdhet mellan makar
- Tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet
- Yttrandefrihet
- Förenings- och församlingsfrihet
- Skydd för egendom
- Rätt till undervisning
- Rätt till fria val
- Förbud mot diskriminering

Uttag ur UD info av Watanwall. M.H